

Den Europæiske Unions Tidende

C 165



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

9. juni 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 165/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 157 af 2.6.2012	1
---------------	--	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 165/02	Sag C-443/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — CCIAA di Cosenza mod Grillo Star Srl Fallimento (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Cosenza — Italien) (Direktiv 2008/7/EF — kapitaltilførselsafgifter — artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1, litra e) — anvendelsesområde — årlig afgift betalt til de lokale handels-, industri-, håndværks- og landbrugskamre)	2
---------------	---	---

2012/C 165/03	Sag C-141/10: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — artikel 39 EF til 42 EF — fri bevægelighed for personer — forordning (EØF) nr. 1408/71 — vandrende arbejdstageres sociale sikring — afslag på udbetaling af visse ydelser — arbejdstagere beskæftiget på olieplatforme i Nederlandene — antagelse til realitetsbehandling)	2
---------------	---	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 165/04	Sag C-213/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. april 2012 — F-Tex SIA mod Lietuvos- Anglijos UAB »JadecLOUD-Vilma« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 3, stk. 1 — begrebet »søgsmål, der er knyttet til insolvensbehandlingen og har nær forbindelse hermed« — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 1, stk. 1 og 2, litra b) — udtrykkene »det civil- og handels- retlige område« og »konkurs« — søgsmål, der er anlagt på grundlag af kurators overdragelse af sin omstødelsesret)	3
2012/C 165/05	Sag C-221/10 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — ArtegoDan GmbH mod Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland (Appel — artikel 288, stk. 2, EF — Unionens ansvar uden for kontraktforhold — betingelser — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — beslutning om tilbagekaldelse af markeds- føringstilladelser for humanmedicinske lægemidler, som indeholder stoffet amfepramon)	3
2012/C 165/06	Sag C-415/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. april 2012 — Galina Meister mod Speech Design Carrier Systems GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Direktiv 2000/43/EF, 2000/78/EF og 2006/54/EF — ligebehandling med hensyn til beskæf- tigelse og erhverv — arbejdstager, som godtgør, at han opfylder betingelserne angivet i en stillings- annonce — denne arbejdstagers ret til at få oplyst, om arbejdstageren har ansat en anden ansøger)	4
2012/C 165/07	Sag C-461/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB og Storyside AB mod Perfect Communication Sweden AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Ophavsret og beslægtede rettigheder — behandling af oplysninger via internettet — krænkelse af en enerettighed — lyd-bø- gester stillet til rådighed ved hjælp af en FTP-server via internettet gennem en af en internetudbyder leveret IP- adresse — påbud til en internetudbyder om at give oplysninger om navn og adresse på brugeren af IP- adressen)	4
2012/C 165/08	Sag C-523/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. april 2012 — Wintersteiger AG mod Products 4U Sondermaschinenbau GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — kompetence »i sager om erstatning uden for kontrakt« — fastlæggelse af det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå — websted tilhørende en udbyder af søge- og annonceringsydelser henhørende under en medlemsstats nationale topdom- menavn — en annoncørs brug af et søgeord, der er identisk med et i en anden medlemsstat registreret varemærke)	5
2012/C 165/09	Sag C-549/10 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikksystemer AS mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — dominerende stilling — misbrug — markedet for maskiner til indsamling af brugte drikkevareemballager — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 82 EF og EØS-aftalens artikel 54 — eksklusivitets- aftaler, individuelle mængdeforpligtelser og loyalitetsrabatter)	6
2012/C 165/10	Sag C-121/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — Pro-Braine ASBL m.fl. mod Commune de Braine-le-Château (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Direktiv 1999/31/EF — deponering af affald — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — afgørelse om fortsat drift af et godkendt deponer- ingsanlæg uden at der foreligger en vurdering af indvirkningerne på miljøet — begrebet »tilladelse«)	6



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 165/11	Sag C-297/11: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2000/60/EF — Unionens vandpolitiske foranstaltninger — vandområdeplaner — offentliggørelse — offentlig oplysning og høring — manglende anmeldelse til Kommissionen)	7
2012/C 165/12	Sag C-31/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Zakopanem (Polen) den 23. januar 2012 — straffesag mod Wojciech Ziemiński og Andrzej Kozak	7
2012/C 165/13	Sag C-68/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 10. februar 2012 — Slovenská sporiteľňa, a.s. mod Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	7
2012/C 165/14	Sag C-70/12 P: Appel iværksat den 10. februar 2012 af Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 30. november 2011 i sag T-208/06, Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH mod Europa-Kommissionen	8
2012/C 165/15	Sag C-120/12 P: Appel iværksat den 5. marts 2012 af Bernhard Rintisch til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-62/09, Bernhard Rintisch mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	9
2012/C 165/16	Sag C-121/12 P: Appel iværksat den 5. marts 2012 af Bernhard Rintisch til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-109/09 — Bernhard Rintisch mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	10
2012/C 165/17	Sag C-122/12 P: Appel iværksat den 5. marts 2012 af Bernhard Rintisch til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-152/09 — Bernhard Rintisch mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	10
2012/C 165/18	Sag C-131/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 9. marts 2012 — Google Spain, S.L. og Google, Inc. mod Agencia de Protección de Datos (AEPD) og Mario Costeja González	11
2012/C 165/19	Sag C-140/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 19. marts 2012 — Pensionsversicherungsanstalt mod Peter Brey	12
2012/C 165/20	Sag C-143/12: Sag anlagt den 23. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik	12
2012/C 165/21	Sag C-149/12 P: Appel iværksat den 27. marts 2012 af Xeda International SA og Pace International LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 19. januar 2012 i sag T-71/10, Xeda International SA og Pace International LLC mod Europa-Kommissionen	13
2012/C 165/22	Sag C-153/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 30. marts 2012 — Sani Treyd EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	14



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 165/23	Sag C-162/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2012 — Società Airport Shuttle Express scrl og Giovanni Panarisi mod Comune di Grottaferrata	14
2012/C 165/24	Sag C-163/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2012 — Società Cooperativa Autonegocio Piccola arl og Gianpaolo Vivani mod Comune di Grottaferrata	15
Retten		
2012/C 165/25	Sag T-329/05: Rettens dom af 25. april 2012 — Movimondo Onlus mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — rammeaftalen om partnerskab mellem Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) og en række humanitære organisationer — aftaler om tilskud — suspension af betalinger)	16
2012/C 165/26	Sag T-554/08: Rettens dom af 24. april 2012 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af tjenesteydelser til Den Europæiske Union, computeranvendelse på told, afgift og skatteområderne — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — annullationssøgsmål — afvisning — erstatningssøgsmål — udvælgelses- og tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	16
2012/C 165/27	Sag T-49/09: Rettens dom af 19. april 2012 — Evropaïki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — tjenesteydelser vedrørende vedligeholdelse og udvikling af Generaldirektorat for Regionalpolitik informationssystemer — afvisning af tilbud fra en tilbudsgiver — annullationssøgsmål — ligebehandling — begrundelsespligt — overtrædelse af væsentlige formforskrifter — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)	16
2012/C 165/28	Sag T-162/09: Rettens dom af 19. april 2012 — Würth og Fasteners (Shenyang) mod Rådet (Annullationssøgsmål — dumping — ikke individuelt berørt — afvisning)	17
2012/C 165/29	Sag T-37/10 P: Rettens dom af 27. april 2012 — De Nicola mod EIB (Appel — personalesag — Den Europæiske Investeringsbanks personale — bedømmelse — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2006 — Appeludvalgets afgørelse — kontrollens rækkevidde — sygeforsikring — afvisning af at afholde udgifter til lægebehandling — erstatningspåstand)	17
2012/C 165/30	Sag T-166/10: Rettens dom af 24. april 2012 — Samskip Multimodal Container Logistics mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — beslutning om tildeling af finansiel fællesskabsstøtte til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer — Marco Polo II-programmet — opsigelse af støtteaftalen og endelig opgivelse af projektet — søgsmålsinteresse ophørt — uforødent at træffe afgørelse)	18



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 165/31	Sag T-509/10: Rettens dom af 25. april 2012 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullations-søgsmål — antagelse til realitetsbehandling — Rådets kompetence — magtfordrejning — ikrafttræden — forbud mod tilbagevirkende kraft — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv retsbeskyttelse — retlig fejl — begrebet »støtte til nuklear spredning« — urigtigt skøn)	18
2012/C 165/32	Sag T-326/11: Rettens dom af 25. april 2012 — Brainlab mod KHIM (BrainLAB) (EF-varemærker — EF-ordmærket BrainLAB — mangel på ansøgning om fornyelse af registreringen af varemærket — slettelse af et varemærke ved udløbet af registreringen — begæring om restitutio in integrum — artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2012/C 165/33	Sag T-328/11: Rettens dom af 24. april 2012 — Leifheit mod KHIM (EcoPerfect) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket EcoPerfect — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	19
2012/C 165/34	Sag T-196/11: Sag anlagt den 12. april 2012 — AX mod Rådet	19
2012/C 165/35	Sag T-113/12: Sag anlagt den 5. marts 2012 — Bial — Portela mod KHIM — Probiotal (PROBIAL)	20
2012/C 165/36	Sag T-114/12: Sag anlagt den 8. marts 2012 — Bode Chemie mod KHIM — Laros (sterilina)	21
2012/C 165/37	Sag T-119/12: Sag anlagt den 5. marts 2012 — USFSPEI og Loescher mod Rådet	21
2012/C 165/38	Sag T-120/12: Sag anlagt den 9. marts 2012 — Shahid Beheshti University mod Rådet	22
2012/C 165/39	Sag T-122/12: Sag anlagt den 19. marts 2012 — ActionSportGames mod KHIM — FN Herstal (SCAR)	23
2012/C 165/40	Sag T-127/12: Sag anlagt den 22. marts 2012 — Free mod KHIM — Noble Gaming (FREEEVOLUTION TM)	23
2012/C 165/41	Sag T-131/12: Sag anlagt den 23. marts 2012 — Spa Monopole mod KHIM — Orly International (SPARITUAL)	24
2012/C 165/42	Sag T-132/12: Sag anlagt den 23. marts 2012 — Scooters India mod KHIM — Brandconcern (LAMBRETTA)	24
2012/C 165/43	Sag T-133/12: Sag anlagt den 26. marts 2012 — Ben Ali mod Rådet	25
2012/C 165/44	Sag T-139/12: Sag anlagt den 28. marts 2012 — Wehmeyer mod KHIM — Cluett, Peabody (Fairfield)	25



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 165/45	Sag T-140/12: Sag anlagt den 28. marts 2012 — Teva Pharma og Teva Pharmaceuticals Europe mod EMA	26
2012/C 165/46	Sag T-141/12: Sag anlagt den 26. marts 2012 — Pro-Duo mod KHIM — El Corte Inglés (GO!)	26
2012/C 165/47	Sag T-142/12: Sag anlagt den 30. marts 2012 — Aventis Pharmaceuticals mod KHIM — Fasel (CULTRA)	27
2012/C 165/48	Sag T-143/12: Sag anlagt den 30. marts 2012 — Tyskland mod Kommissionen	27
2012/C 165/49	Sag T-145/12: Sag anlagt den 29. marts 2012 — Bayerische Motoren Werke mod KHIM (ECO PRO)	29
2012/C 165/50	Sag T-147/12: Sag anlagt den 30. marts 2012 — Wünsche Handelsgesellschaft International mod Kommissionen	29
2012/C 165/51	Sag T-152/12: Sag anlagt den 4. april 2012 — Deutsche Post mod Kommissionen	30
2012/C 165/52	Sag T-155/12: Sag anlagt den 2. april 2012 — Schulze mod KHIM — NKL (Klassiklotterie)	31
2012/C 165/53	Sag T-156/12: Sag anlagt den 5. april 2012 — Sweet Tec mod KHIM (En ovals form)	32
2012/C 165/54	Sag T-164/12: Sag anlagt den 10. april 2012 — Alstom m.fl. mod Kommissionen	32
2012/C 165/55	Sag T-168/12: Sag anlagt den 13. april 2012 — Georgias m.fl. mod Rådet og Kommissionen	33
2012/C 165/56	Sag T-169/12: Sag anlagt den 10. april 2012 — CHEMK og KF mod Rådet	34



IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 165/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 157 af 2.6.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 151 af 26.5.2012

EUT C 138 af 12.5.2012

EUT C 133 af 5.5.2012

EUT C 126 af 28.4.2012

EUT C 118 af 21.4.2012

EUT C 109 af 14.4.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — CCIAA di Cosenza mod Grillo Star Srl Fallimento (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Cosenza — Italien)

(Sag C-443/09) ⁽¹⁾

(Direktiv 2008/7/EF — kapitaltilførselsafgifter — artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1, litra e) — anvendelsesområde — årlig afgift betalt til de lokale handels-, industri-, håndværks- og landbrugskamre)

(2012/C 165/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Cosenza

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CCIAA di Cosenza

Sagsøgt: Grillo Star Srl Fallimento

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Ordinario di Cosenza — fortolkning af artikel 5, litra c) og artikel 6, litra e), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter — indførelse af en årlig afgift for opførelse i det selskabsregister, der føres af de lokale handelskamre — årlig afgift, der opkræves som et fast beløb — begrebet »honorarer eller anden form for vederlag«

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en afgift som den i hovedsagen omhandlede, som årligt skal betales af enhver virksomhed som følge af dennes registrering i virksomhedsregistret, selv hvis en sådan registrering har retsstiftende

virkning for kapitalselskaber, og selv hvis denne afgift ligeledes skal betales af selskaber i den periode, hvor de kun udøver forberedende aktiviteter med henblik på drift af en virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 19. april 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-141/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 39 EF til 42 EF — fri bevægelighed for personer — forordning (EØF) nr. 1408/71 — vandrende arbejdstageres sociale sikring — afslag på udbetaling af visse ydelser — arbejdstagere beskæftiget på olieplatforme i Nederlandene — antagelse til realitetsbehandling)

(2012/C 165/03)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved V. Kreuztitz og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels, som befuldmægtiget)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og E. Silveira, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2), og af artikel 45 TEUF til 48 TEUF — afslag på at udbetale visse ydelser til arbejdstagere, der er statsborgere i Den Europæiske Unions medlemsstater, og som er beskæftiget på boreplatforme i Nederlandene

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Portugisiske Republik bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 161 af 19.6.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. april 2012 — F-Tex SIA mod Lietuvos-Anglijos UAB »JadecLOUD-Vilma« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-213/10) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 3, stk. 1 — begrebet »søgsmål, der er knyttet til insolvensbehandlingen og har nær forbindelse hermed« — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 1, stk. 1 og 2, litra b) — udtrykkene »det civil- og handelsretlige område« og »konkurs« — søgsmål, der er anlagt på grundlag af kurators overdragelse af sin omstødsretsret)

(2012/C 165/04)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F-Tex SIA

Sagsøgt: Lietuvos-Anglijos UAB »JadecLOUD-Vilma«

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (EFT L 160, s.1), og artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — international kompetence til at afgøre et actio Pauliana, der er direkte og nært forbundet med insolvensbehandlingen — kompetencekonflikt mellem den ret, for hvilken insolvensbehandlingen finder sted, og den ret, der er kompetent på sagsøgtets hjemsted — et actio Pauliana, der er anlagt efter indledningen af insolvensbehandlingen af den eneste kreditor i selskabet i likvidation i en anden medlemsstat end den, hvori insolvensbehandlingen finder sted, efter at kurator har overdraget selskabets krav mod tredjeparter til denne kreditor

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et søgsmål, der er anlagt mod en tredjepart af en sagsøger på grundlag af et krav, der er overdraget af den kurator, som er udpeget i forbindelse med en insolvensbehandling, og hvis genstand er den omstødsretsret, som denne kurator udleder af den nationale lov, der finder anvendelse på denne behandling, er omfattet af begrebet det civil- og handelsretlige område som omhandlet i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 195 af 17.7.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — Artogodan GmbH mod Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-221/10 P) (¹)

(Appel — artikel 288, stk. 2, EF — Unionens ansvar uden for kontraktforhold — betingelser — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder — beslutning om tilbagekaldelse af markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler, som indeholder stoffet amfepramon)

(2012/C 165/05)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Artogodan GmbH (ved Rechtsanwalt U. Reese)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og M. Heller, som befuldmægtigede) og Forbundsrepublikken Tyskland

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 3. marts 2010 af Retten (Sjette Afdeling) i sag T-429/05, Artogodan mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om erstatning i henhold til artikel 235 EF og 288, stk. 2, EF for at få genoprettet det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af Kommissionens beslutning K(2000) 453 om tilbagekaldelse af godkendelse af humanmedicinske lægemidler, som indeholder stoffet amfepramon — tilsidesættelse af artikel 288, stk. 2, EF — urigtig bedømmelse af kriterierne for, hvornår der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

2) *Artegodan GmbH betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 195 af 17.7.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. april 2012 — Galina Meister mod Speech Design Carrier Systems GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-415/10) (¹)

(Direktiv 2000/43/EF, 2000/78/EF og 2006/54/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — arbejdstager, som godtgør, at han opfylder betingelserne angivet i en stillingsannonce — denne arbejdstagers ret til at få oplyst, om arbejdstageren har ansat en anden ansøger)

(2012/C 165/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galina Meister

Sagsøgt: Speech Design Carrier Systems GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesarbeitsgericht — fortolkning af artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204, s. 23) og artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180, s. 22), samt artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — ligebehandling i forbindelse med beskæftigelse og erhverv — bevisbyrde — retten til for en person, der har fået afslag på sin ansøgning om ansættelse i en privat virksomhed, at få alle oplysninger om udvælgelsesproceduren udleveret med henblik på at kunne bevise en eventuel forskelsbehandling

Konklusion

Artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af

27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de ikke giver en arbejdstager, som godtgør, at han opfylder betingelserne i et stillingsopslag, og som har fået afslag på sin ansøgning, krav på oplysninger om, hvorvidt arbejdsgiveren efter afslutningen på ansættelsesproceduren har ansat en anden ansøger.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at en sagsøgt afslag på at fremlægge nogen form for oplysninger kan udgøre et forhold, der skal tages i betragtning inden for rammerne af fastlæggelsen af de omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der foreligger en direkte eller indirekte forskelsbehandling. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i hovedsagen under hensyn til alle tvistens omstændigheder.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB og Storyside AB mod Perfect Communication Sweden AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-461/10) (¹)

(Ophavsret og beslægtede rettigheder — behandling af oplysninger via internettet — krænkelse af en enerettighed — lydbøger stillet til rådighed ved hjælp af en FTP-server via internettet gennem en af en internetudbyder leveret IP-adresse — påbud til en internetudbyder om at give oplysninger om navn og adresse på brugeren af IP-adressen)

(2012/C 165/07)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB og Storyside AB

Sagsøgt: Perfect Communication Sweden AB

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EFT L 105, s. 54) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45) — intellektuelle ejendomsrettigheder — forlagsvirksomhedens eneret til at stille lydbøger til rådighed for almenheden — påstået tilsidesættelse af denne rettighed, idet disse lydbøger er blevet gjort tilgængelige via en FTP-server (File transfer protocol), der er et fildelingsprogram via internettet — påbud til internetudbyderen, som har leveret internetforbindelsen ved tildeling af en IP-adresse, om at give rettighedshaveren oplysninger om navn og adresse på dem, der er registrerede som brugere af denne IP-adresse i en given periode

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for anvendelse af en national lovgivning, der er indført i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, og som indebærer, at en internetudbyder med det formål at kunne identificere en internetabonnent eller bruger kan tilpligtes at give indehaverne af ophavsretten eller den, til hvem retten er overgået, oplysninger om den abonnent, der har fået tildelt en IP-adresse (internetprotokol-adresse), hvorfra den påståede krænkelse er foretaget, idet en sådan lovgivning ikke omfattes af det materielle anvendelsesområde for direktiv 2006/24.

Den omstændighed, at den pågældende medlemsstat endnu ikke har gennemført direktiv 2006/24, selv om fristen herfor er udløbet, er i hovedsagen uden relevans.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) og direktiv 2004/48 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som denne lovgivning gør det muligt for den nationale retsinstans, til hvilken der indgives anmodning om udstedelse af et påbud om at videregive personoplysninger af en person, der har søgsmålskompetence, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag og under hensyntagen til de krav, der følger af proportionalitetsprincippet, at afveje de pågældende modstridende interesser mod hinanden.

(¹) EUT C 317 af 20.11.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. april 2012 — Wintersteiger AG mod Products 4U Sondermaschinenbau GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-523/10) (¹)

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — kompetence »i sager om erstatning uden for kontrakt« — fastlæggelse af det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå — websted tilhørende en udbyder af søge- og annonceringsydelser henhørende under en medlemsstats nationale topdomænenavn — en annoncørs brug af et søgeord, der er identisk med et i en anden medlemsstat registreret varemærke)

(2012/C 165/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wintersteiger AG

Sagsøgt: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — fastlæggelse af retternes kompetence vedrørende et søgsmål angående forbud mod at anvende et tegn, der er identisk med et varemærke, hos en udbyder af tjenesteydelser, der driver en internetsøgemaskine, med henblik på, at der på skærmen efter indtastning af nævnte tegn som søgeord (»AdWord«) foretages automatisk visning af en reklame for varer eller tjenesteydelser, der er af samme eller lignende art som dem, for hvilke det omhandlede varemærke er registreret — et tilfælde, hvor varemærket er beskyttet i en første medlemsstat og nævnte visning af reklamen kun virker på topdomænet (»top-level-domain«) for den nævnte søgemaskine i en anden medlemsstat, idet søgemaskinen er tilgængelig fra den første medlemsstat og på sidstnævnte medlemsstats officielle sprog — kriterier for fastlæggelsen af »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå«

Konklusion

Artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en tvist vedrørende krænkelsen af et i en medlemsstat registreret varemærke som følge af en annoncørs brug af et søgeord, der er identisk med nævnte varemærke, på webstedet for en

søgemaskine henhørende under en anden medlemsstats nationale topdomæne kan indbringes enten for retterne i den medlemsstat, hvor varemærket er registreret, eller for retterne i den medlemsstat, hvor annoncørens etableringssted befinder sig.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikksystemer AS mod Europa-Kommissionen

(Sag C-549/10 P) (¹)

(Appel — konkurrence — dominerende stilling — misbrug — markedet for maskiner til indsamling af brugte drikkevareemballager — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 82 EF og EØS-aftalens artikel 54 — eksklusivtetaftaler, individuelle mængdeforpligtelser og loyalitetsrabatter)

(2012/C 165/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikksystemer AS (ved advocaat O.W. Brouwer, advokat J. Midthjell og solicitor A.J. Ryan)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Gippini Fournier og N. Khan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. september 2010 i sag T-155/06, Tomra Systems ASA m.fl. mod Europa-Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 29. marts 2006, vedrørende en procedure i henhold til artikel 82 EF og til EØS-aftalens artikel 54 (sag COMP/E-1/38.113 — Prokent mod Tomra), der pålægger appellanterne en bøde på 24 mio. EUR for ved misbrug af sin dominerende stilling at have udøvet en praksis, bestående af eksklusivtetaftaler, individuelle mængdeforpligtelser og bonusrabatordninger for at udelukke eller at forsinke nye producenters adgang til det østrigske, tyske, nederlandske, norske og svenske marked for returautomater til indsamling af tomme drikkevareemballager, samt, subsidiært, annullation eller væsentlig nedsættelse af bøden

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB og Tomra Butikksystemer AS betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 63 af 26.2.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 19. april 2012 — Pro-Braine ASBL m.fl. mod Commune de Braine-le-Château (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-121/11) (¹)

(Direktiv 1999/31/EF — deponering af affald — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — afgørelse om fortsat drift af et godkendt deponeringsanlæg uden at der foreligger en vurdering af indvirkningerne på miljøet — begrebet »tilladelse«)

(2012/C 165/10)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pro-Braine ASBL, Michel Bernard og Charlotte de Lantsheere

Sagsøgt: Commune de Braine-le-Château

Procesdeltager: Veolia es treatment SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 14b, i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182, s. 1) samt af artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40) — afgørelse om fortsat drift af et godkendt deponeringsanlæg uden at der foreligger en vurdering af indvirkningerne på miljøet — begrebet »tilladelse« — anvendelsesområde

Konklusion

Den endelige afgørelse om fortsat drift af et bestående deponeringsanlæg, der er truffet i henhold til artikel 14, litra b), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald på grundlag af en overgangsplan, udgør kun en »tilladelse« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2003/35/EF af 26. maj 2003, når denne afgørelse giver tilladelse til en ændring eller udvidelse af anlægget eller området ved hjælp af arbejder eller indgreb, som ændrer områdets fysiske karakteristika, der kan være til skade for miljøet som omhandlet i punkt 13 i bilag II til direktiv 85/337, og således udgør et »projekt« som omhandlet i sidstnævnte direktivs artikel 1, stk. 2.

(¹) EUT C 152 af 21.5.2011.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. april 2012 —
Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik**

(Sag C-297/11) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/60/EF — Unionens vandpolitiske foranstaltninger — vandområdeplaner — offentliggørelse — offentlig oplysning og høring — manglende anmeldelse til Kommissionen)

(2012/C 165/11)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marghelis og I. Hadjiyannis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved G. Karipsiadis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1-3 og 6, artikel 14, stk. 1, litra c), og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327, s. 1) — vandområdeplaner — offentliggørelse — offentlig oplysning og høring — ingen meddelelse til Kommissionen af kopier af områdeplanerne

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1-3 og 6, og artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet den ikke inden den 22. december 2009 har udarbejdet vandområdeplaner for såvel de vandområdedistrikter, der i det hele er beliggende på dens nationale område, som for de internationale vandområdedistrikter, og idet den ikke inden den 22. marts 2010 har meddelt Europa-Kommissionen en kopi af disse planer. Endvidere har Den Helleniske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til nævnte direktivs artikel 14, stk. 1, litra c), idet den ikke inden den 22. december 2008 har påbegyndt proceduren for offentlig oplysning og høring vedrørende udkastene til vandområdeplaner.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Zakopanem (Polen) den 23. januar 2012 —
straffesag mod Wojciech Ziemiński og Andrzej Kozak**

(Sag C-31/12)

(2012/C 165/12)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Zakopanem

Parter i hovedsagen

Tiltalte: Wojciech Ziemiński og Andrzej Kozak

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, nr. 11), i Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (¹) fortolkes således, at de tekniske forskrifter, for hvilke udkast ifølge direktivets artikel 8, stk. 1, skal sendes til Kommissionen, også omfatter en lovbestemmelse, der fastlægger de retlige begreber og forbud, som er beskrevet i artikel 29 i Ustawa z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (lov af 19. november 2009 om hasardspil) (Dz. U. Nr. 201, pos. 1540, med ændringer)?

(¹) EFT L 204, s. 37.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 10. februar 2012 —
Slovenská sporiteľňa, a.s. mod Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**

(Sag C-68/12)

(2012/C 165/13)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Sagsøgt: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 101, stk. 1, TEUF (tidligere artikel 81, stk. 1, EF) fortolkes således, at den omstændighed, at en konkurrent (erhvervsdrivende), der har lidt et tab som følge af andre konkurrenters (erhvervsdrivende) kartelaftale, opererede ulovligt på det relevante marked på tidspunktet for indgåelsen af kartelaftalen, er retlig relevant?
- 2) Er den omstændighed, at de kompetente overvågningsmyndigheder på Den Slovakiske Republiks geografiske område ikke havde sået tvivl om lovligheden af nævnte konkurrents (erhvervsdrivende) handlinger på tidspunktet for indgåelsen af kartelaftalen, retlig relevant for fortolkningen af artikel 101, stk. 1, TEUF (tidligere artikel 81, stk. 1, EF)?
- 3) Kan artikel 101, stk. 1, TEUF (tidligere artikel 81, stk. 1, EF) fortolkes således, at det for at fastslå, at der foreligger en konkurrencebegrænsende aftale, er nødvendigt at godtgøre den personlige adfærd for den vedtægtsmæssige repræsentant eller et personligt samtykke i form af et mandat fra denne vedtægtsmæssige repræsentant i en virksomhed, som har/kan have deltaget i den konkurrencebegrænsende aftale, til en af hans underordnede adfærd, når virksomheden ikke har taget afstand fra den underordnede adfærd, og aftalen endog samtidig er blevet iværksat?
- 4) Kan artikel 101, stk. 3, TEUF (tidligere artikel 81, stk. 3, EF) fortolkes således, at den ligeledes finder anvendelse på en aftale, der er forbudt i henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF (tidligere artikel 81, stk. 1, EF), der ved sin art udelukker en individuelt fastsat konkurrent (erhvervsdrivende) fra markedet, i forhold til hvilken det senere er konstateret, at han foretog transaktioner i udenlandsk valuta på markedet for ikke-kontantbetaling, uden at han havde licens hertil som foreskrevet i national lov?

Appel iværksat den 10. februar 2012 af Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 30. november 2011 i sag T-208/06, Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-70/12 P)

(2012/C 165/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH (ved advocaat F. Wijckmans og avocate M. Visser)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Principialt: Rettens dom ophæves for så vidt som den fastslår, at appellanterne har tilsidesat artikel 101 TEUF, og for så vidt som den derfor ikke annullerede beslutningens artikel 1 med hensyn til appellanterne.
- Subsidiært: Rettens dom ophæves, for så vidt som den inden for rammerne af sin fulde prøvelsesret kun har nedsat bødens udgangsbetrag med 10 % og ikke har annulleret den del af beslutningen, der medtog forhøjelsen som følge af overtrædelsens varighed i bødeberegningen.
- Subsidiært: Rettens dom ophæves, for så vidt som den ikke annullerer den del af beslutningen, der begrænser nedsættelsen af bødens grundbeløb til 25 % på grund af ulig behandling, og der fastsættes inden for rammerne af Rettens fulde prøvelsesret en højere procentdel, der korrekt afspejler, at appellanterne ikke er ansvarlige for de led i kartellet, der vedrører sammensætninger til støbning af PMMA og sanitetsvarer af PMMA, hvorved det sikres, at en sådan større nedsættelse er i overensstemmelse med det generelle proportionalitetsprincip.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2.

Anbringender og væsentligste argumenter

Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH har nedlagt påstand om, at Rettens dom af 30. november 2011 i sag T-208/06, Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH mod Europa-Kommissionen ophæves i det i appelskriftet anførte omfang. Rettens dom vedrører et påstået kartel, der består af en række konkurrencebegrænsende aftaler og former for samordnet praksis i methacrylat-industrien (Kommissionens beslutning K(2006) 2098 endelig af 31. maj 2006 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.645 — Mhacrylater). Dommen fastslår, at Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH har tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) ved at deltage i række aftaler og former for samordnet praksis, der vedrører faste plader af polymethyl-methacrylat, og dommen holder disse selskaber ansvarlige for deltagelsen i kartellet i perioden fra april 1998 til slutningen af oktober 1998 og fra den 24. februar 2000 til den 21. august 2000.

Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV og Quinn Plastics GmbH har fremført tre anbringender til støtte for deres appel.

Det første og principale anbringende vedrører den omstændighed, at Retten har foretaget en ukorrekt anvendelse af EU-retten ved at konkludere, at der forelå en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og/eller har begået en retlig fejl hvad angår anvendelsen af artikel 2 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾. Kommissionen og Retten har begge anlagt det juridiske synspunkt, at der var ført tilstrækkeligt bevis for, at der foreligger en overtrædelse af artikel 101 TEUF, ved at anvende et retligt kriterium, der består af i) beviset for appellanternes deltagelse i de fire møder, ii) manglende bevis for sagsøgernes offentlige afstandtagen fra indholdet af disse møder. Kommissionen og Retten har ved at anvende denne fremgangsmåde begge set bort fra de objektive og ikke-omtvi-stede hensyn, der godtgør, at dette kriterium ikke var hensigtsmæssigt og under alle omstændigheder utilstrækkeligt til, at det kan fastslås, at appellanterne har tilsidesat artikel 101 TEUF. Ved at basere sig på dette kriterium har Kommissionen og Retten følgelig ikke overholdt artikel 2 i forordning nr. 1/2003 og har ikke i tilstrækkeligt omfang godtgjort, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF.

Det andet anbringende består af to led. Med det andet subsidiære anbringendes første led kritiseres det forhold, at Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har overholdt det generelle princip om uskyldsformodning, da den korrigerede Kommissionens vurdering af varigheden af den påståede tilsidesættelse. På grund af den generelle uskyldsformodning kunne Retten ikke forlænge varigheden af den første periode for den påståede deltagelse udover tidspunktet for det andet møde. Det andet subsidiære anbringendes andet led vedrører den omstændighed, at Rettens afgørelse om inden for rammerne af dens fulde prøvelsesret at forhøje udgangsbeløbet med 10 % udgør en retlig fejl, da en sådan afgørelse ikke overholder de generelle principper om beskyttelse af den berettigede forventning og ligebehandling. På baggrund af det andet anbringendes to led har Retten tilsidesat artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003.

Det tredje og principale anbringende vedrører den omstændighed, at Retten har foretaget en fejlagtig retsanvendelse, idet den har fastholdt nedsættelsen på 25 % i forhold til grundbeløbet og ikke har tildelt en yderligere nedsættelse. Ved denne fremgangsmåde har Retten tilsidesat artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 og proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Appel iværksat den 5. marts 2012 af Bernhard Rintisch til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-62/09, Bernhard Rintisch mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-120/12 P)

(2012/C 165/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bernhard Rintisch (ved Rechtsanwalt A. Dreyer)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Bariatix Europe Inc. SAS

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen, der blev afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-62/09, ophæves.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at den anfægtede dom bør ophæves, idet Retten har tilsidesat artikel 74, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94⁽¹⁾ (EF-varemærkeforordningen) (nu artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009⁽²⁾), og idet der foreligger magtmisbrug. Ifølge appellanten fortolkede Retten artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94 forkert, da den udtalte, at appelkammeret med rette ikke tog hensyn til dokumenter og beviser, der var

indgivet af appellanten. Retten fandt med urette, at appelkammeret på retlig korrekt vis afslog at udøve sin skønsbeføjelse, da det afslog at tage de nævnte dokumenter i betragtning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 5. marts 2012 af Bernhard Rintisch til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-109/09 — Bernhard Rintisch mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-121/12 P)

(2012/C 165/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bernhard Rintisch (ved Rechtsanwalt A. Dreyer)

De andre parter i appellsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Valfleuri Pâtes alimentaires SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen, der blev afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-109/09, ophæves.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at den anfægtede dom bør ophæves, idet Retten har tilsidesat artikel 74, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ (EF-varemærkeforordningen) (nu artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 ⁽²⁾), og idet der foreligger magtmisbrug. Ifølge appellanten fortolkede Retten artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94 forkert, da den udtalte, at appelkammeret med rette ikke tog hensyn til dokumenter og beviser, der var indgivet af appellanten. Retten fandt med urette, at appelkammeret på retlig korrekt vis afslog at udøve sin skønsbeføjelse, da det afslog at tage de nævnte dokumenter i betragtning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Appel iværksat den 5. marts 2012 af Bernhard Rintisch til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-152/09 — Bernhard Rintisch mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-122/12 P)

(2012/C 165/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bernhard Rintisch (ved Rechtsanwalt A. Dreyer)

De andre parter i appellsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Valfleuri Pâtes alimentaires SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen, der blev afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-152/09, ophæves.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at den anfægtede dom bør ophæves, idet Retten har tilsidesat artikel 74, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ (EF-varemærkeforordningen) (nu artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 ⁽²⁾), og idet der foreligger magtmisbrug. Ifølge appellanten fortolkede Retten artikel 74, stk. 2, i forordning nr. 40/94 forkert, da den udtalte, at appelkammeret med rette ikke tog hensyn til dokumenter og beviser, der var indgivet af appellanten. Retten fandt med urette, at appelkammeret på retlig korrekt vis afslog at udøve sin skønsbeføjelse, da det afslog at tage de nævnte dokumenter i betragtning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 9. marts 2012 — Google Spain, S.L. og Google, Inc. mod Agencia de Protección de Datos (AEPD) og Mario Costeja González

(Sag C-131/12)

(2012/C 165/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Google Spain, S.L. og Google, Inc.

Sagsøgte: Agencia de Protección de Datos (AEPD) og Mario Costeja González

Præjudicielle spørgsmål

1) Hvad angår den territoriale anvendelse af direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ og følgelig de spanske databeskyttelsesregler:

1.1. Kan der siges at foreligge en »virksomhed eller et organ« som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 95/46, når der foreligger en eller flere af følgende situationer:

- såfremt den virksomhed, der leverer søgemaskinen, i en medlemsstat etablerer et kontor eller et datterselskab, der skal sørge for reklame og salg af reklameplads i søgemaskinen, og som retter sine aktiviteter mod borgerne i denne stat

eller

- såfremt modervirksomheden udpeger et datterselskab, der er etableret i denne medlemsstat, som sin repræsentant og registeransvarlige for to konkrete edb-registre, der har forbindelse til oplysninger om de kunder, der har indgået aftale med den nævnte virksomhed om visning af reklamer

eller

- såfremt kontoret eller datterselskabet, der er etableret i en medlemsstat, videregiver de anmodninger og krav, som både de berørte personer og de kompetente databeskyttelsesmyndigheder sender til kontoret eller datterselskabet, til modervirksomheden, der er etableret uden for Den Europæiske Union, selv om dette samarbejde foregår på frivilligt grundlag?

1.2. Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46 fortolkes således, at der anvendes »midler [...], som befinder sig på den pågældende medlemsstats område«

såfremt en søgemaskine gør brug af spiders eller robotter for at lokalisere og registrere oplysninger fra websites, der befinder sig på servere i denne medlemsstat

eller

såfremt der gøres brug af en medlemsstats domæne-navn, og søgningerne og resultaterne organiseres afhængigt af denne medlemsstats sprog?

1.3. Kan en midlertidig lagring af de af søgemaskinerne registrerede oplysninger fra internettet anses for at være anvendelse af midler som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46? Såfremt det sidste spørgsmål besvares bekræftende, kan tilknytningskriteriet da siges at være opfyldt, når virksomheden under henvisning til konkurrencemæssige årsager nægter at oplyse, hvor den lagrer disse registre?

1.4. Uafhængigt af besvarelsen af ovenstående spørgsmål og især i tilfælde af, at Den Europæiske Unions Domstol finder, at tilknytningskriterierne, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 95/46, ikke foreligger,

skal direktiv 95/46 om databeskyttelse da finde anvendelse i lyset af artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i den medlemsstat, hvor konfliktens tyngdepunkt befinder sig, og hvor der er mulighed for en mere effektiv beskyttelse af EU-borgernes rettigheder?

2) Hvad angår søgemaskinernes aktivitet som leverandør af oplysninger set i forhold til direktiv 95/46 om databeskyttelse:

2.1. For så vidt angår den internetaktivitet, der foretages af virksomheden »Google«s søgemaskine som leverandør af oplysninger, og som består i at lokalisere oplysninger, der er offentliggjort eller lagt på nettet af tredjemænd, registrere disse automatisk, lagre dem midlertidigt og sluttelig gøre dem tilgængelige for internetbrugere i en vis prioriteret orden, når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd [...]

skal da en aktivitet som den beskrevne [når oplysningerne indeholder persondata om tredjemænd] fortolkes som værende omfattet af begrebet »behandling af personoplysninger« som omhandlet i artikel 2, litra b), i direktiv 95/46?

2.2. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende og i forhold til en aktivitet som beskrevet ovenfor: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46 fortolkes således, at den virksomhed, der forvalter søgemaskinen »Google«, er »registeransvarlig« for de persondata, der er indeholdt i de websites, den har registreret?

2.3. Såfremt det foranstående spørgsmål besvares bekræftende: Kan den nationale databeskyttelsesmyndighed (i det foreliggende tilfælde Agencia Española de Protección de Datos), der skal beskytte de rettigheder, der er omhandlet i artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46, rette direkte henvendelse til virksomheden »Google«s søgemaskine for at kræve, at denne virksomhed fjerner registrene over oplysningerne, uden først eller samtidigt at rette henvendelse til indehaveren af den website, der indeholder oplysninger, der er offentliggjort af tredjemand?

2.4. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, bortfalder forpligtelsen for disse søgemaskiner til at overholde nævnte rettigheder da, når de oplysninger, der omfatter personoplysninger, er offentliggjort lovligt af tredjemand og fortsat fremgår af den oprindelige website?

3) For så vidt angår rækkevidden af retten til sletning og retten til indsigelse i forhold til den såkaldte ret til at blive glemt forelægges følgende spørgsmål:

3.1. Skal retten til sletning og blokering af oplysninger, der er reguleret i artikel 12, litra b), i direktiv 95/46, og retten til indsigelse, der er reguleret i samme direktivs artikel 14, litra a), fortolkes således, at de omfatter den berørte parts ret til at rette henvendelse til søgemaskinerne for at forhindre registrering af den pågældendes personoplysninger, der er offentliggjort på tredjemands website, under påberåbelse af, at den pågældende ikke ønsker, at oplysningerne kommer til internetbrugernes kendskab, fordi den pågældende finder, at oplysningerne kan komme ham til skade eller ønsker, at de slettes, selv om der er tale om oplysninger, der er offentliggjort lovligt af tredjemand?

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281, s. 31.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten
Gerichtshof (Østrig) den 19. marts 2012 —
Pensionsversicherungsanstalt mod Peter Brey**

(Sag C-140/12)

(2012/C 165/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pensionsversicherungsanstalt

Sagsøgt: Peter Brey

Præjudicielt spørgsmål

Skal udligningstillægget anses for »en byrde for værtsmedlemsstatens sociale system« som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (¹) om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

**Sag anlagt den 23. marts 2012 — Europa-Kommissionen
mod Den Franske Republik**

(Sag C-143/12)

(2012/C 165/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Wilms og S. Petrova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (¹), idet denne har undladt at meddele godkendelser i henhold til artikel 6 og 8, at revurdere og i givet fald ajourføre de bestående godkendelser samt at sikre at alle de bestående anlæg drives i overensstemmelse med kravene i artikel 3, 7, 9, 10 og 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2, i direktiv 2008/1.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/1 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder ved hjælp af godkendelser i overensstemmelse med artikel 6 og 8 eller på passende måde ved at revurdere og om nødvendigt ajourføre vilkårene, sørger for, at bestående anlæg senest den 30. oktober 2007 drives i overensstemmelse med kravene i artikel 3, 7, 9, 10 og 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2, samt artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/01.

Den 3. november 2009 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til sagsøgte, idet denne fandt, at sagsøgte tillod drift af et stort antal bestående anlæg (1 647 anlæg), som ikke havde nogen godkendelse, der overholdt kravene i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/1. På tidspunktet for meddelelsen af den begrundede udtalelse havde 784 bestående anlæg endnu ikke modtaget nogen godkendelse, der var i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 1.

Selv om situationen efterfølgende er blevet bedre, var der fortsat på tidspunktet for indgivelsen af stævningen i denne sag fire bestående anlæg i Den Franske Republik, der drives uden en godkendelse i henhold til direktivet.

På den baggrund finder Kommissionen, at Den Franske Republik endnu ikke har ophørt med sin tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/1.

(¹) EUT L 24, s. 8.

Appel iværksat den 27. marts 2012 af Xeda International SA og Pace International LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 19. januar 2012 i sag T-71/10, Xeda International SA og Pace International LLC mod Europa-Kommissionen

(Sag C-149/12 P)

(2012/C 165/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Xeda International SA og Pace International LLC (ved advokats K. Van Maldegem og C. Mereu)

Den anden part: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-71/10 ophæves.
- Annullation af beslutning om afvisning af at optage diphenylamin («DPA») i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF (¹), og hvori det blev fastslået, at medlemsstaterne skulle tilbagekalde godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder DPA, inden den 30. maj 2010.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse i det annullationssøgsmaal, som appellanterne havde anlagt.
- Indstævnte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger (herunder sagsomkostningerne ved Retten).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør gældende, at Retten tilsidesatte EU-retten ved ikke at tage deres påstand om annullation af Kommissionens beslutning om afvisning af at optage DPA i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF til følge, og ved at fastslå, at medlemsstaterne skulle tilbagekalde godkendelser for plantebeskyttelsesmidler, der indeholder DPA, inden den 30. maj 2010. Appellanterne gør navnlig gældende, at Retten begik en række fejl i sin fortolkning af de faktiske omstændigheder og af de bestemmelser, der fandt anvendelse på appellanternes situation. Dette førte til, at Retten begik en række retlige fejl, navnlig idet:

- Den fastslog, at spørgsmålet om dannelse af nitrosaminer ikke var den vigtigste begrundelse for vedtagelsen af Kommissionens beslutning, samtidig med at Rettens argumentation i dommen taler for det modsatte.
- Den sammenblandede to faser i vurderingen af DPA i henhold til forordning nr. 1490/2002 (²), som ændret ved forordning nr. 1095/2007 (³), hvilket indebar, at Retten fejlagtigt fastslog, at appellanternes ret til kontradiktion ikke var blevet tilsidesat.
- Den fandt, at spørgsmålet om en eventuel dannelse af nitrosaminer var blevet rejst i juni 2008 og ikke i januar 2008, hvilket tydeligt fremgår af materialet i sagen, hvorfor Rettens afgørelse om, at forsinkelsen i proceduren ved Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet på ingen måde fratog appellanterne muligheden for at trække deres støtte til optagelse af DPA i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF tilbage, er retsstridig.

Appellanterne gør på baggrund heraf gældende, at Domstolen skal ophæve Rettens dom i sag T-71/10, og at Kommissionens beslutning om afvisning af at optage DPA i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF, og hvori det blev fastslået, at medlemsstaterne skulle tilbagekalde godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder DPA inden den 30. maj 2010, skal annulleres.

(¹) Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1490/2002 af 14.8.2002 om yderligere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF, og om ændring af forordning (EF) nr. 451/2000 (EFT L 224, s. 23).

(³) Kommissionens forordning (EF) nr. 1095/2007 af 20.9.2007 om ændring af forordning (EF) nr. 1490/2002 om yderligere bestemmelser for iværksættelsen af tredje fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF, og af forordning (EF) nr. 2229/2004 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af fjerde fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 246, s. 19).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 30. marts 2012 — Sani Treyd EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-153/12)

(2012/C 165/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sani Treyd EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet afgiftens indtræden i artikel 62, nr. 1), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾ fortolkes således, at det også omfatter afgiftsfrie transaktioner, herunder transaktioner, der foretages af en person, der ikke har status som afgiftspligtig person som omhandlet i afsnit III og betalingspligtig som omhandlet i afsnit XI, kapitel 1, afdeling 1, i direktiv 2006/112?
- 2) Er artikel 62 og 63 i direktiv 2006/112 til hinder for en national forskrift, hvorefter afgiftspligten indtræder på tidspunkt, hvor den afgiftsfrie transaktion gennemføres i stedet for på det tidspunkt, hvor betingelsen om, at denne transaktion pålægges afgift, opfyldes?
- 3) Er artikel 63 i direktiv 2006/112 til hinder for en national forskrift og en national praksis, hvorefter afgiftspligten ved levering af dele af en bygning ikke indtræder, når ejendommen overdrages, men tidligere, nemlig på tidspunktet for levering af den aftalte modværdi, der er en afgiftsfri transaktion, foretaget af en person, der ikke har status som afgiftspligtig og betalingspligtig?
- 4) Er artikel 65 i direktiv 2006/112 til hinder for en national forskrift, hvorefter afgiftens forfald knyttes til en betaling, som helt eller delvist er fastsat i varer eller tjenesteydelser?

- 5) Er artikel 73 og 80 i direktiv 2006/112 til hinder for en national forskrift, hvorefter afgiftsgrundlaget for en transaktion, hvis vederlag helt eller delvist består af varer eller tjenesteydelser, i alle tilfælde er transaktionens normalværdi

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2012 — Società Airport Shuttle Express scarl og Giovanni Panarisi mod Comune di Grottaferrata

(Sag C-162/12)

(2012/C 165/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Società Airport Shuttle Express scarl og Giovanni Panarisi

Sagsøgt: Comune di Grottaferrata

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 49 TEUF, 3 TEU, 3 TEU, 4 TEU, 5 TEU, 6 TEU, 101 TEUF og 102 TEUF samt forordning (EØF) nr. 2454/1992⁽¹⁾ og (EF) nr. 12/1998⁽²⁾ til hinder for anvendelsen af artikel 3, stk. 3, og artikel 11 i lov nr. 21 af 1992, for så vidt som de henholdsvis bestemmer, at »3. Transportørens hjemsted og garagen må udelukkende være beliggende på det geografiske område for den kommune, der har udstedt tilladelsen«, og at »[...] Bestillinger af transport med tjenesten med udlejning med chauffør foretages ved garagen. Begyndelsen og afslutningen af hver enkelt tjeneste med udlejning med chauffør skal ske ved en garage, som ligger i den kommune, der har udstedt tilladelsen, idet tilbageleveringen foregår samme sted, mens afhentningen og ankomsten til brugerens bestemmelsessted også kan ske på andre kommuners geografiske område. [...]«.
- 2) Er artikel 49 TEUF, 3 TEU, 3 TEU, 4 TEU, 5 TEU, 6 TEU, 101 TEUF og 102 TEUF samt forordning (EØF) nr. 2454/1992 og forordning (EF) nr. 12/1998 til hinder for anvendelsen af artikel 5 og 10 i legge regionale Lazio nr. 58 af 26. oktober 1993, for så vidt som de henholdsvis bestemmer, at »[...] Brugerens afhentning og tjenesteydelsens begyndelse sker inden for det geografiske område for

den kommune, der har udstedt tilladelsen«, og at »[...] brugerens afhentning og tjenestens begyndelse udelukkende [sker] inden for det geografiske område for den kommune, der har udstedt licensen eller tilladelsen, og foretages til et hvilket som helst bestemmelsessted, efter at chaufføren har givet samtykke til bestemmelsessteder uden for kommunens geografiske område. [...]«.

⁽¹⁾ EFT L 251, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 4, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 2. april 2012 — Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl og Gianpaolo Vivani mod Comune di Grottaferrata

(Sag C-163/12)

(2012/C 165/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl og Gianpaolo Vivani

Sagsøgt: Comune di Grottaferrata

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 49 TEUF, 3 TEU, 3 TEU, 4 TEU, 5 TEU, 6 TEU, 101 TEUF og 102 TEUF samt forordning (EØF) nr. 2454/1992 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 12/1998 ⁽²⁾ til hinder for anvendelsen af artikel 3, stk. 3, og artikel 11 i lov nr. 21 af 1992, for så vidt som de henholdsvis bestemmer, at »3. Transportørens hjemsted og garagen må udelukkende være beliggende på det geografiske område for den kommune, der har udstedt tilladelsen«, og at »[...] Bestillinger af transport med tjenesten med udlejning med chauffør foretages ved garagen. Begyndelsen og afslutningen af hver enkelt tjeneste med udlejning med chauffør skal ske ved en garage, som ligger i den kommune, der har udstedt tilladelsen, idet tilbageleveringen foregår samme sted, mens afhentningen og ankomsten til brugerens bestemmelsessted også kan ske på andre kommuners geografiske område. [...]«.
- 2) Er artikel 49 TEUF, 3 TEU, 3 TEU, 4 TEU, 5 TEU, 6 TEU, 101 TEUF og 102 TEUF samt forordning (EØF) nr. 2454/1992 og forordning (EF) nr. 12/1998 til hinder for anvendelsen af artikel 5 og 10 i legge regionale Lazio nr. 58 af 26. oktober 1993, for så vidt som de henholdsvis bestemmer, at »[...] Brugerens afhentning og tjenesteydelsens begyndelse sker inden for det geografiske område for den kommune, der har udstedt tilladelsen«, og at »[...] brugerens afhentning og tjenestens begyndelse udelukkende [sker] inden for det geografiske område for den kommune, der har udstedt licensen eller tilladelsen, og foretages til et hvilket som helst bestemmelsessted, efter at chaufføren har givet samtykke til bestemmelsessteder uden for kommunens geografiske område. [...]«.

⁽¹⁾ EFT L 251, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 4, s. 10.

RETTE

Rettens dom af 25. april 2012 — Movimondo Onlus mod Kommissionen

(Sag T-329/05) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — rammeaftalen om partnerskab mellem Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) og en række humanitære organisationer — aftaler om tilskud — suspension af betalinger)

(2012/C 165/25)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Movimondo Onlus — Organizzazione non governativa di cooperazione e solidarietà internazionale (Rom, Italien) (først ved advokaterne P. Vitali, G. Verusio, G.M. Roberti og A. Franchi, derefter ved advokaterne P. Vitali, G. Verusio og A. Franchi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Wilderspin og F. Moro, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Principalt påstand i henhold til artikel 238 EF om betaling af beløb i henhold til aftaler om tilskud og subsidiært påstand om annullation af to skrivelser fra Kommissionen af 17. juni og 27. juli 2005.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Movimondo Onlus — Organizzazione non governativa di cooperazione e solidarietà internazionale betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 257 af 15.10.2005.

Rettens dom af 24. april 2012 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-554/08) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af tjenesteydelser til Den Europæiske Union, computeranvendelse på told, afgift og skatteområderne — afvisning af en tilbudsgivers bud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — annullationssøgsmål — afvisning — erstatningssøgsmål — udvælgelses- og tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2012/C 165/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis, P. Katsimani og M. Dermitzakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved N. Bambara og E. Manhaeve, derefter ved E. Manhaeve, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Erkelens)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 26. september 2008 om ikke at antage budet afgivet af det konsortium, som sagsøgeren har dannet sammen med andre selskaber, inden for rammerne af udbudsproceduren »TAXUD/2007/AO-005« vedrørende tjenesteydelser til Fællesskabet, computeranvendelse på told, afgift og skatteområderne (TIMEA) samt alle Kommissionens øvrige relaterede beslutninger, herunder beslutningen om at tildele kontrakten til den valgte bydende, nedlagt i henhold til artikel 225 EF og 230 EF, dels påstand om erstatning nedlagt i henhold til artikel 225 EF, 235 EF og 288 EF.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 7.3.2009.

Rettens dom af 19. april 2012 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-49/09) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — EF-udbudsprocedure — tjenesteydelser vedrørende vedligeholdelse og udvikling af Generaldirektorat for Regionalpolitik's informationssystemer — afvisning af tilbud fra en tilbudsgiver — annullationssøgsmål — ligebehandling — begrundelsespligt — overtrædelse af væsentlige formforskrifter — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)

(2012/C 165/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne N. Korogiannakis og P. Katsimani)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved N. Bambara og E. Manhaeve, derefter ved E. Manhaeve, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Wytinck og B. Hoorelbeke)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 21. november 2008 om ikke at antage sagsøgerens bud afgivet inden for rammerne af en udbudsprocedure REGIO-A4-2008-01 om vedligeholdelse og udvikling af Generaldirektorat for Regionalpolitik informationssystemer (EUT 2008/S 117-155067), samt beslutningen om at tildele kontrakten til en anden bydende, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.

Rettens dom af 19. april 2012 — Würth og Fasteners (Shenyang) mod Rådet

(Sag T-162/09) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — dumping — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2012/C 165/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Adolf Würth GmbH & Co. KG (Künzelsau, Tyskland) og Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd (Shenyang, Kina) (ved advokaterne M. Karl og M. Mayer)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne G. Berrisch og G. Wolf, dernæst ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af G. Berrisch)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og B. Martenczuk, som befuldmægtigede) og European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne J. Bourgeois, Y. van Gerven og E. Wäktare, dernæst ved J. Bourgeois)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 af 26. januar 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 29, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) *Adolf Würth GmbH & Co. KG og Arnold Fasteners (Shenyang) Co. Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union og European Industrial Fasteners Institute AISBL.*
- 3) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 167 af 18.7.2009.

Rettens dom af 27. april 2012 — De Nicola mod EIB

(Sag T-37/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — Den Europæiske Investeringsbanks personale — bedømmelse — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2006 — Appeludvalgets afgørelse — kontrollens rækkevidde — sygeforsikring — afvisning af at afholde udgifter til lægebehandling — erstatningspåstand)

(2012/C 165/29)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved G. Nuvoli og F. Martin, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af EU-Personaleretten (Første Afdeling) den 30. november 2009, De Nicola mod EIB (sag F-55/08, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af dommen

Konklusion

- 1) *EU-Personalerettens dom (Første Afdeling) af 30. november 2009, De Nicola mod EIB (sag F-55/08, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser) ophæves, for så vidt som den forkaster for det første Carlo De Nicolas påstand om annullation af den afgørelse, som appeludvalget ved Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har truffet, for det andet appellantens påstand om annullation af afgørelsen om afslaget på appellantens forfremmelse i 2006 samt alle de med afgørelsen forbundne, efterfølgende og forudgående akter, og for det tredje appellantens påstand om, at det fastslås, at EIB er ansvarlig for den chikane, som banken angiveligt har udøvet over for appellant, og om erstatning for den skade, som han hævder at have lidt i den forbindelse.*
- 2) *I øvrigt forkastes appellen.*

- 3) Sagen hjemvises til Personaleretten.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 80 af 27.3.2010.

Rettens dom af 24. april 2012 — Samskip Multimodal Container Logistics mod Kommissionen

(Sag T-166/10) (¹)

(Annullationsøgsmål — beslutning om tildeling af finansiel fællesskabsstøtte til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer — Marco Polo II-programmet — opsigelse af støtteaftalen og endelig opgivelse af projektet — søgsmålsinteresse ophørt — uforment at træffe afgørelse)

(2012/C 165/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Samskip Multimodal Container Logistics BV (s-Gravenzande, Nederlandene) (ved advokaterne K. Platteau, Y. Maasdam og P. Broers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Simonsson, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne J. Grayston og P. Gjørtler)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2010) 580 af 27. januar 2010 om finansiel støtte til forslag indgivet under udvælgelsesproceduren i 2009 inden for rammerne af EU's program »til forbedring af godstransportsystemets miljøpræstationer« (Marco Polo II-programmet) for så vidt som den vælger at støtte forslag nr. TREN/B4/SUB/01-2009 MP-II/6 vedrørende G2G@2XL-projektet, med et tilskud på 2 190 539 EUR

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler fire femtedele af Samskip Multimodal Container Logistics BV's omkostninger og bærer fire femtedele af sine egne omkostninger.
- 3) Samskip Multimodal Container Logistics betaler en femtedel af Kommissionens omkostninger og bærer en femtedel af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 31.7.2010.

Rettens dom af 25. april 2012 — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft mod Rådet

(Sag T-509/10) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationsøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — Rådets kompetence — magtfordrejning — ikrafttræden — forbud mod tilbagevirkende kraft — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv retsbeskyttelse — retlig fejl — begrebet »støtte til nuklear spredning« — urigtigt skøn)

(2012/C 165/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (ved advokaterne F. Esclatine og S. Perrotet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinaviute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. Konstantinidis og É. Cujo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 195, s. 25) samt af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP (EUT L 281, s. 81) og af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Retten har ikke kompetence til at træffe afgørelse om andet led af det første anbringende.
- 2) Følgende retsakter annulleres, for så vidt som de vedrører Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran:

— Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2010 af 26. juli 2010 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran
- Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP
- Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007.
- 3) Virkningerne af afgørelse 2010/413, som ændret ved afgørelse 2010/644, opretholdes for så vidt angår Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, fra dennes ikrafttræden på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, indtil annullationen af forordning nr. 961/2010 får virkning.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehrans omkostninger.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Rettens dom af 25. april 2012 — Brainlab mod KHIM (BrainLAB)

(Sag T-326/11) (¹)

(EF-varemærker — EF-ordmærket BrainLAB — mangel på ansøgning om fornyelse af registreringen af varemærket — slettelse af et varemærke ved udløbet af registreringen — begæring om restitutio in integrum — artikel 81 i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 165/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Brainlab AG (Feldkirchen, Tyskland) (ved advokat J. Bauer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved R. Manea, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. april 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1596/2010-4) vedrørende sagsøgerens begæring om restitutio in integrum og ansøgning om fornyelse af registreringen af varemærket BrainLAB

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 15. april 2011 (sag R 1596/2010-4) truffet af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres.

- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Rettens dom af 24. april 2012 — Leifheit mod KHIM (EcoPerfect)

(Sag T-328/11) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket EcoPerfect — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 165/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Leifheit AG (Nassau, Tyskland) (ved advokat G. Hasselblatt)

Sagsøgt(e): Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved K. Klüpfel, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. marts 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1658/2010-1) vedrørende en ansøgning om registrering af EcoPerfect som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Leifheit AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Sag anlagt den 12. april 2012 — AX mod Rådet

(Sag T-196/11)

(2012/C 165/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AX (Polotsk, Hviderusland) (ved advokat M. Michalaukas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/69/FUSP af 31. januar 2011 om ændring af Rådets afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Rådets forordning nr. 84/2011 af 31. januar 2011 om ændring af forordning nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for præsident Lukashenko og visse embedsmænd i Belarus annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/174/FUSP af 21. marts 2011 om gennemførelse af afgørelse 2010/639/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning nr. 271/2011 af 21. marts 2011 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for præsident Lukashenko og visse embedsmænd i Belarus annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende om en utilstrækkelig begrundelse og om tilsidesættelse af retten til forsvar, idet begrundelsen af de anfægtede retsakter ikke gør det muligt for sagsøgeren at anfægte deres gyldighed ved Retten og for Retten at prøve deres lovlighed.
- 2) Andet anbringende om et urigtigt skøn, idet de anfægtede retsakter savner enhver faktisk begrundelse.
- 3) Tredje anbringende om manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet navnlig for så vidt angår restriktionen for indrejse i og transit gennem Den Europæiske Unions område.

Sag anlagt den 5. marts 2012 — Bial — Portela mod KHIM — Probiotal (PROBIAL)

(Sag T-113/12)

(2012/C 165/35)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bial — Portela & Ca, SA (São Mamede do Coronado, Portugal) (ved advokaterne B. Braga da Cruz og J. Pimenta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Probiotal SpA (Novara, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. december 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1925/2010-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret pålægges at give afslag på registrering af EF-varemærke nr. 2408128 »PROBIAL«.
- Probiotal SpA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Probiotal SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i mørkeblå og lyseblå »PROBIAL« for varer i klasse 1, 5 og 31 — EF-varemærkeansøgning nr. 2408128

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Bial — Portela & Ca, SA

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Den portugisiske varemærkeregistrering nr. 155284 af ordmærket »Bial« for varer i klasse 5, varemærket »Bial«, der er velkendt i Portugal, EF-varemærkeregistrering nr. 1400183 af figurmærket »Bial« i sort og hvid for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 42, den spanske varemærkeregistrering nr. 2026481 af figurmærket »Bial« i sort og hvid for tjenesteydelser i klasse 35, den internationale registrering nr. 490635 for varemærket »Bial« i standardfont for varer i klasse 5, virksomhedssymbol nr. 868 af figurtegnet »Bial«, virksomhedsnavn nr. 35157 for ordet »Bial«, logo nr. 951 af figurtegnet »Bial«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret urigtigt vurderede, at de omhandlede varemærker ikke lignede hinanden i en sådan grad, at de kunne forveksles.

**Sag anlagt den 8. marts 2012 — Bode Chemie mod KHIM
— Laros (sterilina)**

(Sag T-114/12)

(2012/C 165/36)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Bode Chemie GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokat N. Aicher)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Laros Srl (Cremona, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2423/2010-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontoret.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Laros Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket indeholdende ordbestandsdelene »sterilina« i farverne hvid og rød for varer i klasse 3 og 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 8120032

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Bode Chemie GmbH.

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: EF-varemærke nr. 221168 »STERILLIUM« for varer i klasse 5 og EF-figurmærke nr. 6262257 i farverne blå og hvid »BODE Sterillium« for varer i klasse 5

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes i sin helhed

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet en ud fra de relevante kriterier

samlet vurdering af identiteten og/eller ligheden mellem varerne, ligheden mellem tegnene og det ældre varemærkes særpræg — i modsætning til Appellkammerets opfattelse — medfører en risiko for forveksling for offentligheden.

Sag anlagt den 5. marts 2012 — USFSPEI og Loescher mod Rådet

(Sag T-119/12)

(2012/C 165/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Bruxelles, Belgien) og Bernd Loescher (Rhode-Saint-Genèse, Belgien) (ved advokaterne A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal og D. Abreu Caldas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner annulleres.
- Rådet tilpligtes at efterbetale sagsøgeren, Bernd Loescher, og de andre tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union det vederlag og den pension, som de har haft ret til med virkning fra den 1. juli 2011 med tillæg af morarenter, der beregnes med virkning fra den dato, hvor efterbetalingen forfaldt til betaling, med Den Europæiske Centralbanks rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint.
- Rådet tilpligtes at betale én euro i symbolsk erstatning til USF og sagsøgeren for den ikke-økonomiske skade, der blev forvoldt ved den tjenestefejl, der blev begået ved vedtagelsen af Rådets afgørelse (2011/866/EU) af 19. december 2011.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende to anbringender.

- dels vedrørende en tilsidesættelse af artikel 64, 65 og 65a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, af artikel 1 og 3 i bilag XI hertil, af princippet om loyalt samarbejde og sammenhæng, der følger af artikel 4, stk. 3, TEU, samt af princippet om den berettigede forventning og den forpligtelse, der følger af maksimen *patere legem quam ipse fecisti* og
- dels vedrørende en tilsidesættelse af Rådets afgørelse af 23. juni 1981 om indførelse af treparts — samrådsproceduren,, idet Rådet ikke sikrede sig, at personalets og de administrative myndigheders synspunkter rent faktisk kom til medlemsstaternes repræsentanters kendskab, før den omtvistede afgørelse blev vedtaget.

Sag anlagt den 9. marts 2012 — Shahid Beheshti University mod Rådet

(Sag T-120/12)

(2012/C 165/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Shahid Beheshti University (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
 - Det fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren, jf. artikel 277 TEUF.
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
 - Det fastslås, at forordning (EU) nr. 961/2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren, jf. artikel 277 TEUF.
 - Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Den afgørelse, der er indeholdt i Rådets skrivelse til sagsøgeren af 5. december 2011, annulleres.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort syv anbringender gældende.

- 1) Første anbringende vedrørende manglende hjemmel for afgørelse 2010/413/FUSP, som udgjorde retsgrundlaget for afgørelse 2011/299/FUSP, samt vedrørende tilsidesættelse af traktaterne og international ret. Det skal således fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- 2) Andet anbringende vedrørende manglende hjemmel for forordning nr. 961/2010, som udgjorde retsgrundlaget for gennemførelsesforordning nr. 503/2011. Sagsøgeren har gjort gældende, at artikel 215 TEUF ikke kan udgøre retsgrundlaget for forordning nr. 961/2010, idet afgørelse 2010/413/FUSP, som den har til formål at gennemføre i Unionens interne retsorden, ikke er blevet vedtaget i overensstemmelse med kapitel 2 i afsnit V i EU-traktaten. Det skal derfor fastslås, at forordning nr. 961/2010 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- 3) Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 215 TEUF under proceduren, hvorved sagsøgeren ved gennemførelsesforordning nr. 503/2011 blev opført i bilag VIII til forordning nr. 961/2010.
- 4) Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse, ved afgørelse 2011/299/FUSP og gennemførelsesforordning nr. 503/2011, af retten til forsvar, retten til god forvaltning og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, idet Rådet ikke har overholdt retten til at blive hørt, meddelelsesforpligtelsen og forpligtelsen til at angive en tilstrækkelig begrundelse.
- 5) Femte anbringende vedrørende tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
- 6) Sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af ejendomsretten.
- 7) Syvende anbringende vedrørende den omstændighed, at sagsøgerens optagelse på listen over enheder, som er undergivet sanktioner, følger af en faktisk vildfarelse, for så vidt som sagsøgeren i sin egenskab af offentligt universitet, der har status af juridisk person uden repræsentation af Ministry of Defence and Armed Forces Logistics i ledelsesorganet, hverken ejes eller kontrolleres af dette ministerium, eller er involveret i videnskabelig forskning inden for nukleare våben.

Sag anlagt den 19. marts 2012 — ActionSportGames mod KHIM — FN Herstal (SCAR)

(Sag T-122/12)

(2012/C 165/39)

*Stævningen er affattet på dansk***Parter**

Sagsøger: ActionSportGames A/S (Humblebæk, Danmark) (ved advokat W. Rebernik)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: FN Herstal SA (Herstal, Belgien)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgte afgørelse af 12. januar 2012 i sagen R 2096/2010-1 annulleres.
- Afgørelsen truffet af indsigelsesafdelingen den 24. september 2010 (sagsnummer B 1 344 904) stadfæstes.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: ActionSportGames A/S

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerkene »SCAR« for varer i klasse 28 — EF-varemærkeansøgning nr. 5 750 054

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: FN Herstal SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det ikke-registrerede belgiske ordmærke »SCAR« for varer i klasse 13 og 28

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af indsigelsesafdelingens afgørelse og hjemvisning af sagen hertil

Søgsmålsgrunde: Sagsøger gør gældende, at der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, da de omhandlede varer er grundlæggende forskellige, idet FN Herstals varer udgøres af rigtige våben til militær brug, hvorimod sagsøgers varer er replikavåben og legetøj til sport og leg.

Sag anlagt den 22. marts 2012 — Free mod KHIM — Noble Gaming (FREEEVOLUTION TM)

(Sag T-127/12)

(2012/C 165/40)

*Stævningen er affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: Free (Paris, Frankrig) (ved advokat Y. Coursin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Noble Gaming Ltd (Prag, Den Tjekkiske Republik)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 13. december 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2326/2010-2) annulleres.
- Det fastslås, at de påberåbte ældre varemærker og nærmere bestemt det franske ordmærke FREE nr. 1734391 ligner det anfægtede mærke »FREEEVOLUTION TM« i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og så meget desto mere i henhold til samme forordnings artikel 8, stk. 5.

— Det fastslås, at ansøgningen om registrering af det anfægtede mærke skal afslås i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og så meget desto mere i henhold til samme forordnings artikel 8, stk. 5.

— Noble Gaming Ltd tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med sagens behandling både for Retten og ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Noble Gaming Ltd.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder orddelen »FREEEVOLUTION TM«, for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 8206443.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Free

Det påberåbte varemærke eller tegn: Det franske figurmærke »free LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX« nr. 99785839 for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 38, det franske ordmærke »FREE« nr. 1734391, det franske ordmærke »FREE MOBILE« nr. 73536224 for varer i klasse 9, selskabsnavnet »FREE«, der anvendes erhvervsmæssigt i Frankrig, domænenavnet »FREE.FR«, der anvendes erhvervsmæssigt.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen ikke taget til følge.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, for så vidt som der skal foretages en sontring ved bedømmelsen af ligheden mellem tegnene i forhold til hver af disse artikler, tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/1009, for så vidt som der foreligger en risiko for forveksling mellem de to omtvistede varemærker, og tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, for så vidt som der foreligger en forbindelse mellem varemærkerne »FREE« og »FREEEVOLUTION TM«, således at det anfægtede varemærkes eksistens medfører skade på det renommé, som varemærket »FREE« nyder.

Sag anlagt den 23. marts 2012 — Spa Monopole mod KHIM — Orly International (SPARITUAL)

(Sag T-131/12)

(2012/C 165/41)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgien) (ved advokaterne L. De Brouwer, E. Cornu og É. De Gryse)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Orly International, Inc. (Van Nuys, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 9. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2396/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Orly International, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SPARITUAL« for varer i klasse 3 — EF-varemærkeansøgning nr. 3631884

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV

De påberåbte varemærker eller tegn: Benelux-varemærkeregistreringerne af ordmærkerne »SPA« og »Les Thermes de Spa« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 32 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af den anfægtede afgørelse og indsigelsen forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 i forbindelse med vurderingen af renomméet for ordmærket »SPA« i klasse 32, og tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 i forbindelse med vurderingen af risikoen for utilbørlig udnyttelse af varemærket »SPA«'s renommé.

Sag anlagt den 23. marts 2012 — Scooters India mod KHIM — Brandconcern (LAMBRETTA)

(Sag T-132/12)

(2012/C 165/42)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Scooters India Ltd (Sarajini Nagar, Indien) (ved barriester B. Brandreth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Brandconcern BV (Amsterdam, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

- Den del af afgørelse truffet den 12. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2308/2010-1), hvori sagsøgerens klage over fortabelsen af varemærket med hensyn til dets registrering for varer i klasse 6 og 7 ikke blev taget til følge, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for appelkammeret og for Den Europæiske Unions Ret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »LAMBRETTA« for varer i klasse 6, 7 og 28 — EF-varemærkeregistriering nr. 1618982

Indehaver af EF-varemærket: Scooters India Ltd

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Brandconcern BV

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Indgiveren har begrundet sin begæring med henvisning til artikel 51, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Fortabelse af EF-varemærkeregistriering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammeret ved anvendelsen af artikel 51, stk. 1, litra c), begik tre fejl i forbindelse med dets bevisbedømmelse. Hvis appelkammeret havde anvendt de kriterier, som blev opstillet i dommen i sagen T-415/09, Vallis mod New Yorker, og/eller i kendelsen La Mer Technology Inc mod Laboratoires Goemar SA (sag C-259/02), og/eller havde gennemgået beviserne, ville det have fastslået, at der med SIL's samtykke havde været gjort reel brug af varerne i klasse 6 og 7.

Sag anlagt den 26. marts 2012 — Ben Ali mod Rådet

(Sag T-133/12)

(2012/C 165/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Frankrig) (ved advokat A. de Saint Remy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Der træffes foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i medfør af artikel 64 i Rettens procesreglement for at formå Kommissionen til at fremlægge »alle dokumenter vedrørende vedtagelsen« af den anfægtede forordning.
- Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren et samlet beløb på 50 000 EUR i erstatning for det samlede tab, han har lidt.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 7 500 EUR for de udgifter til juridisk bistand, han afholder i forbindelse med det foreliggende

søgsmaal, foruden i overensstemmelse med procesreglementets artikel 91 dækning af de udgifter til juridisk bistand, der kan kræves erstattet.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I sin stævning har sagsøgeren nedlagt påstand om dels annullation af Rådets afgørelse 2012/50/FUSP af 27. januar 2012 om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien ⁽¹⁾, dels erstatning for det tab, som sagsøgeren mener at have lidt.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren påberåbt sig syv anbringender, der i det væsentlige er enslydende med eller ligner dem, der er påberåbt i sag T-301/11, Ben Ali mod Rådet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 27, s. 11.

⁽²⁾ EUT 2011 C 226, s. 29.

Sag anlagt den 28. marts 2012 — Wehmeyer mod KHIM — Cluett, Peabody (Fairfield)

(Sag T-139/12)

(2012/C 165/44)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wehmeyer GmbH & Co. KG (Aachen, Tyskland) (ved advokat C. Weil)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cluett, Peabody & Co. Inc. (New York, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 19. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2509/2010-1) annulleres.
- Indsigelsen rejst af den anden part i sagen for appelkammeret mod ansøgningen om registrering af EF-varemærket »Fairfield« forkastes.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Wehmeyer GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Fairfield« for varer i klasse 3, 14, 18 og 25 — EF-varemærkeansøgning nr. 6294342

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Cluett, Peabody & Co. Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering nr. 3079481 af figurmærket »FAIRFIELD BY ARROW« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist afslag på registrering af det anfægtede varemærke

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at der var risiko for forveksling mellem de to varemærker.

Sag anlagt den 28. marts 2012 — Teva Pharma og Teva Pharmaceuticals Europe mod EMA

(Sag T-140/12)

(2012/C 165/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Teva Pharma BV (Utrecht, Nederlandene) og Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht, Nederlandene) (ved D. Anderson, QC (Queen's Counsel), barrister K. Bacon, og solicitors G. Morgan og C. Drew)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgernes påstande

— Det Europæiske Lægemiddelagenturs afgørelse, der er indeholdt i agenturets skrivelse af 24. januar 2012 om afslag på at validere sagsøgernes ansøgning om markedsføringstilladelse, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet fremsat et enkelt anbringende, hvorefter afslaget på at validere deres ansøgning om tilladelse til en generisk udgave af et lægemiddel til sjældne sygdomme er i strid med den rette fortolkning af artikel 8 i forordning (EF) nr. 141/2000⁽¹⁾. Navnlig er det i strid med ordlyden og virkningen af artikel 8 samt den politik, der ligger til grund for den nævnte forordning og dens *forarbejder*,

at udelukke en generisk udgave af et lægemiddel til sjældne sygdomme fra markedet i mere end den 10-årige periode, der er fastsat i den nævnte forordnings artikel 8, stk. 1. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at artikel 8, stk. 3, uanset artikel 8, stk. 1, under visse specificerede omstændigheder accepterer en tilladelse til et lignende middel i denne 10-årige periode. En sådan tilladelse må imidlertid ikke have til virkning, at den 10-årige eksklusivret på markedet for det første lægemiddel til sjældne sygdomme udvides.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16.12.1999 om lægemidler til sjældne sygdomme (EFT 2000 L 18, s. 1).

Sag anlagt den 26. marts 2012 — Pro-Duo mod KHIM — El Corte Inglés (GO!)

(Sag T-141/12)

(2012/C 165/46)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pro-Duo (Ghent, Belgien) (ved barrister T. Alkin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Sagen udsættes, indtil der er truffet afgørelse i ugyldighedssag nr. 5011 C.

— Afgørelse truffet den 19. januar 2012 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1373/2011-4) annulleres, for så vidt appelkammeret afviste at udsætte sagen, indtil der er truffet afgørelse i ugyldighedssagen, eller at annullere afgørelsen i sin helhed.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Pro-Duo

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »GO!« i sort, hvidt og gråt for varer i klasse 3 — EF-varemærkeansøgning nr. 8859712

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: El Corte Inglés, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkereгистрация nr. 6070981 af figurmærket »GO GLORIA ORTIZ« for varer i klasse 3

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked har foretaget en urigtig retsanvendelse, idet det ikke udsatte sagen, og det har tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet det fejlagtigt fandt, at der var risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 30. marts 2012 — Aventis Pharmaceuticals mod KHIM — Fasel (CULTRA)

(Sag T-142/12)

(2012/C 165/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Aventis Pharmaceuticals, Inc. (New Jersey, De Forenede Stater) (ved advokat R. Gilbey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fasel Srl (Bologna, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 26. januar 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2478/2010-1) annulleres.
- Retten opfordres til at afgive bemærkninger til og en begrundelse for tegnenes lighed, såfremt de korrekte faktiske omstændigheder var blevet lagt til grund og de korrekte undersøgelser var blevet foretaget af Harmoniseringskontoret.
- Den tabende part tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag og de forudgående sager.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Fasel Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »CULTRA« for varer i klasse 10 — EF-varemærkeansøgning nr. 7534035

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Aventis Pharmaceuticals, Inc.

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Tjekkisk varemærkereгистрация nr. 301724 af ordmærket »SCULPTRA« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10 og 44; tysk varemærkereгистрация nr. 30406574 af ordmærket »SCULPTRA« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10 og 44; finsk varemærkereгистрация nr. 233638 af ordmærket »SCULPTRA« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10 og 44; britisk varemærkereгистрация nr. 2355273 af ordmærket »SCULPTRA« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10 og 44; ungarsk varemærkereгистрация nr. 183214 af ordmærket »SCULPTRA« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10 og 44

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af regel 50 i Kommissionens forordning nr. 2868/95 og af artikel 76, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret: (i) støttede sin begrundelse og afgørelse på en omstændighed, der hverken var blevet påberåbt eller anført af parterne eller henvist til i den anfægtede afgørelse, nemlig at det anfægtede tegn først og fremmest eller udelukkende vil blive opfattet som »ULTRA« med en afrundet figurativ bestanddel, (ii) ikke tog højde for vigtige argumenter og beviser, der var fremlagt af sagsøgeren vedrørende begrebsmæssig lighed, ikke sammenlignede tegnene korrekt med hensyn til disses helhedsindtryk, og følgelig ikke anvendte den overordnede sammenligningsregel som defineret af EU-Domstolen, (iii) ikke foretog en vurdering af risikoen for forveksling ene og alene på grundlag af de faktiske omstændigheder, det havde fået forelagt, og (iv) ikke på en retligt begrundet måde tog hensyn til det indbyrdes afhængighedsforhold mellem relevante overordnede faktorer, herunder især identiteten eller ligheden mellem varerne og tjenesteydelserne og ligheden mellem tegnene.

Sag anlagt den 30. marts 2012 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-143/12)

(2012/C 165/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, K. Petersen og advokat U. Soltész)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 i Europa-Kommissionens afgørelse K(2012) 184 endelig af 25. januar 2012 om Tysklands foranstaltning C 36/2007 (ex NN 25/2007) til fordel for Deutsche Post AG annulleres.

— Artikel 4-6 i Europa-Kommissionens afgørelse K(2012) 184 endelig af 25. januar 2012 om Tysklands foranstaltning C 36/2007 (ex NN 25/2007) til fordel for Deutsche Post AG annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF ved konklusionen om, at »pensionsstøtten« har begunstiget en virksomhed.

»Pensionsstøtten« ydes direkte til Postbeamtenversorgungskasse (posttjenestemændenes pensionskasse, herefter »PBVK«), indirekte til de pensionerede posttjenestemænd, og dermed ikke til nogen virksomhed. Der foreligger heller ikke nogen indirekte støtte til fordel for Deutsche Post AG (herefter »DPAG«).

- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF ved konklusionen om, at »pensionsstøtten« har kompenseret for omkostninger, som »normalt« bæres af virksomhederne.

»Pensionsstøtten« kompenserer i fuldt omfang for usædvanligt høje sociale omkostninger, som virksomheder ikke »normalt« behøver at bære. De ved »pensionsstøtten« kompenserede omkostninger udgør således en »særlig byrde« som omhandlet i *Combus-dommen* ⁽¹⁾.

- 3) Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF (subsidiært artikel 107, stk. 3, TEUF) ved hensyntagen til indtægter fra regulerede takster.

Den »komparative fordel« hidrører ikke fra »pensionsstøtten« og er fuldstændig uafhængig deraf. Den »komparative fordel« hidrører fra regulerede takster og dermed fra ikke-statslige midler (*PreussenElektra-dommen* ⁽²⁾). Der finder ingen dobbeltkompensation for omkostninger sted. Derfor er der ikke tale om en »støtte«, der kan erklæres uforenelig med det indre marked og kræves tilbagebetalt. »Støtten« er udelukkende blevet lagt til grund for at kunne inddrive DPAG's indtægter med tilbagevirkende kraft.

- 4) Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og 108 TEUF og forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽³⁾ ved uberettiget inddrivelse af indtægter fra regulerede takster ved statsstøtteproceduren — misbrug af skønsbeføjelser/procesfordrejning.

Kommissionen kan kun retmæssigt inddrive indtægter i denne form inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽⁴⁾, men ikke ved statsstøtteproceduren.

- 5) Femte anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og 108 TEUF og forordning nr. 659/1999 ved den uberettigede forfølgelse af »krydssubsidiering« ved statsstøtteproceduren — misbrug af skønsbeføjelser/procesfordrejning.

Enhver »krydssubsidiering« hidrører fra regulerede takster, fra ikke-statslige midler, og dermed ikke fra en statsstøtte. Heller ikke en sådan »krydssubsidiering« kan forfølges ved statsstøtteproceduren.

- 6) Sjette anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF (subsidiært artikel 107, stk. 3, TEUF) ved fejlbehæftet beregning i forbindelse med socialomkostningsammenligningen.

Det af Kommissionen ved inddragelse af arbejdstagerandelen fastsatte benchmark er fejlagtigt fastsat for højt, idet arbejdsgiveren i henhold til tysk socialforsikringsret kun bærer arbejdsgiverandelen. Da arbejdstagerandelen allerede er blevet taget i betragtning af Kommissionen ved løngrundlaget (»den fiktive bruttoløn«), medfører en fornyet medregning ved benchmarket, at den medregnes to gange. Ligeledes er forhøjelsen af løngrundlaget forfæjlet, da lønnen for posttjenestemændene lå over lønniveauet for de private konkurrenter.

- 7) Syvende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF (subsidiært artikel 107, stk. 3, TEUF) ved konklusionen om, at »pensionsstøtten« også med hensyn til tidsrummet 1995-2002 udgjorde en (med det indre marked uforenelig) statsstøtte.

- 8) Ottende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF og artikel 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 659/1999 ved konklusionen om, at »pensionsstøtten« udgjorde en ny støtte.

Kommissionens konklusioner beror på en utilstrækkelig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder.

- 9) Niende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 14, stk. 1, og artikel 7, stk. 5, i forordning nr. 659/1999 ved de statsstøtteretligt uvedkommende krav om tilbagebetaling af støtte og undladelsesforpligtelse i artikel 4, stk. 1, og artikel 4, stk. 4.

Til grund for tilbagebetalingskravet i henhold til artikel 4, stk. 1, ligger ikke en »statsstøtte«, men derimod DPAG's indtægter fra regulerede brevtakster. Kravet om at bringe overtrædelsen til ophør kan ikke efterkommes ved en forringelse af »statsstøtten«. En forringelse af »pensionsstøtten« ville ikke medføre nogen påvirkning af størrelsen af den »komparative fordel«. Et ophør i henhold til artikel 4, stk. 4, ville kræve en ændring af prisreguleringen og ville således gribe ind i sagsøgerens reguleringskompetence.

- 10) Tiende anbringende: Tilsidesættelse af artikel 6 TEU, artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, af princippet om god forvaltningsskik samt af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 grundet den uforholdsmæssigt lange sagsbehandlingstid og Kommissionens passivitet.

- (¹) Rettens dom af 16.3.2004, sag T-157/01, Danske Busvognmænd mod Kommissionen, Sml. II, s. 917.
 (²) Domstolens dom af 13.3.2001, sag C-379/98, PreussenElektra, Sml. I, s. 2099.
 (³) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).
 (⁴) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 29. marts 2012 — Bayerische Motoren Werke mod KHIM (ECO PRO)

(Sag T-145/12)

(2012/C 165/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bayerische Motoren Werke AG (München, Tyskland) (ved advokat C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1418/2011-4 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmerket »ECO PRO« for varer i klasse 9 og 12 — international registrering (IR) nr. W 1059979

Undersøgerens afgørelse: Afslag på beskyttelse af den internationale registrering, der designerer Den Europæiske Union

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret urigtigt antog, at den internationale registrering af sagsøgerens varemærke manglede det fornødne særpræg som omhandlet i den nævnte bestemmelse.

Sag anlagt den 30. marts 2012 — Wünsche Handelsgesellschaft International mod Kommissionen

(Sag T-147/12)

(2012/C 165/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne K. Landry og G. Schwendinger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse REM 02/09 af 16. september 2011 (K(2011) 6393 endelig) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse REM 02/09 af 16. september 2011 (K(2011) 6393 endelig), der fastslår, at det i det konkrete tilfælde, som vedrører sagsøgerens i 2004 og 2006 gennemførte indførsel af svampekonserver af slægten Agaricus med oprindelse i Kina, var uberettiget at indrømme en fritagelse for importafgifter.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1) Tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b)

— Sagsøgeren har rejst tvivl om Kommissionens vurdering, hvorefter de tyske toldmyndigheder har begået en fejl i den foreliggende sag.

— I hvert fald er den (af Kommissionen påståede) fejl ikke synlig for sagsøgeren. Sidstnævnte, der har handlet i god tro og er erfaren, kan ikke bebrejdes nogen mangel på omhu. Henset til retsstillingens komplicerede karakter og de tyske myndigheders mangeårige praksis kan sagsøgeren påberåbe sig hensynet til beskyttelse af den berettigede forventning.

2) Tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 239

— Kommissionen begik en formel retlig fejl, da den, ved blot at henvise til en afvisning i henhold til toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), uden at foretage nogen selvstændig undersøgelse, uden videre også nægtede den i toldkodeksens artikel 239 fastsatte fritagelse for importafgifter.

— Endvidere begik Kommissionen også en materiel retlig fejl, da den underkendte, at der her forelå »særlige omstændigheder« som de i toldkodeksens artikel 239 omhandlede, og at betingelserne for fritagelse i henhold til denne bestemmelse var opfyldt.

3. Tilsidesættelse af generelle retlige principper

— Sagsøgeren bebrejder desuden Kommissionen, at denne ved den anfægtede afgørelse har tilsidesat det primærretlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet, princippet om god forvaltningsskik og princippet om ligebehandling.

Sag anlagt den 4. april 2012 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-152/12)

(2012/C 165/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved Rechtsanwältin J. Sedemund, T. Lübbig og M. Klasse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 og 2, samt artikel 4-6, i Europa-Kommissionens afgørelse af 25. januar 2012 om Tysklands foranstaltning C 36/2007 (ex NN 25/2007) til fordel for Deutsche Post AG (Kommissionens dokument nr. K(2012) 184 endelig) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført i alt 13 anbringender.

A. Til støtte for sin påstand om annullation af artikel 1 samt artikel 4-6 i Kommissionens afgørelse af 25. januar 2012 gør sagsøgeren 10 anbringender gældende:

1) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

ved en fejlagtig karakterisering i strid med Domstolens praksis i *Combus*-sagen af den statslige delfinansiering af en tidligere statsvirksomheds gamle pensionsbyrder som støtte ⁽¹⁾.

2) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, TEUF og artikel 1, litra b), nr. i), i forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽²⁾

ved en fejlagtig karakterisering af den statslige delfinansiering af gamle pensionsbyrder som ny støtte.

3) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

ved en fejlagtig behandling af de regulerede takster som støtteelement i strid med Domstolens praksis i *PreussenElektra*-dommen ⁽³⁾, samt påtalen af den blotte (angiveligt) ukorrekte omkostningsallokering mellem to produktgrupper som støttelement.

4) anbringende: Manglende kompetence og urigtigt skøn samt tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling og pligten til loyalt samarbejde med medlemsstaterne

ved indgriben i den nationale satsregulering med tilbagevirkende kraft på trods af mangeårigt kendskab til denne regulering og i strid med Kommissionens samlede hidtidige afgørelsespraksis.

- 5) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1 og 3, TEUF

ved fejlagtig fastsættelse af de sociale bidrag (benchmark), som private konkurrenter bærer, samt ved en fiktiv forhøjelse af tjenestemændenes faktiske brutto-bidrag som beregningsgrundlag ved anvendelsen af benchmark.

- 6) anbringende: Manglende begrundelse i henhold til artikel 296 TEUF

idet den anfægtede afgørelses yderst omfangsrige indhold dels er uklart, selvmodsigende eller uforståeligt, og de enkelte deles sammenhæng ikke entydigt lader sig forstå.

- 7) anbringende: Tilsidesættelse af princippet om utvetydighed og artikel 107, stk. 1, TEUF

grundet selvmodsigende fremstilling og idet beregningsgrundlaget for tilbagebetalingsbeløbet ikke lader sig fastslå.

- 8) anbringende: Tilsidesættelse af retten til en rimelig frist som del af retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (charteret om grundlæggende rettigheder) samt artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 659/1999

ved en tolvårig sagsbehandlingstid fra beslutningen om at indlede proceduren i 1999 til den anfægtede afgørelse af 25. januar 2012.

- 9) anbringende: Tilsidesættelse af retten til god forvaltning i henhold til artikel 41, stk. 1, i charteret om grundlæggende rettigheder, samt af artikel 15 i forordning nr. 659/1999

ved fuldstændig passivitet i forhold til satsreguleringen i henhold til postlovens § 20, stk. 2, som Kommissionen senest siden 1999 har været bekendt med, men som først efter 11 år ved udvidelsesbeslutningen af 10. maj 2011 blev gjort til genstand for sagen.

- 10) anbringende: Tilsidesættelse af de som grundlæggende rettigheder sikrede principper om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning og god forvaltningsskik, samt af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 659/1999

ved tilsidesættelsen af den endelige karakter af afgørelsen af 2002, som i strid med den tvingende forpligtelse i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 ikke ifølge Kommissionen på afsluttende vis havde reguleret de statslige foranstaltninger, som var genstand for proceduren, og til hvilke pensionsbyrderne også hørte.

- B. Til støtte for sin påstand om annullation af artikel 2 i Kommissionens afgørelse af 25. januar 2012 gør sagsøgeren yderligere 3 anbringender gældende:

- 11) anbringende: Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og en rimelig frist for proceduren

ved en retsstridig undladelse af en prøvelse af, om der forelå en overkompensation gennem finansudligning siden 1999, som Retten allerede ved dom af 1. juli 2008 i sag T-266/08, Deutsche Post mod Kommissionen, har fastslået.

- 12) anbringende: Tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF

ved en utilstrækkelig begrundelse af den omstændighed, at det fjerde kriterium i Altmark-dommen⁽⁴⁾ ikke er opfyldt i den foreliggende sag.

- 13) anbringende: Fejlagtig anvendelse af støtteelementet i artikel 107, stk. 1, TEUF

derved, at finansudligningen opfylder betingelserne for karakterisering som tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i artikel 106, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 16.4.2004, sag T-157/01, Danske Busvognmænd mod Kommissionen, Sml II, s. 917.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

⁽³⁾ Domstolens dom af 13.3.2001, sag C-379/98, PreussenElektra, Sml. I, s. 2099.

⁽⁴⁾ Dom af 24.7.2003, sag C-280/00, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg, Sml. I, s. 7747.

Sag anlagt den 2. april 2012 — Schulze mod KHIM — NKL (Klassiklotterie)

(Sag T-155/12)

(2012/C 165/52)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Hans Gerd Schulze (Hamburg, Tyskland) (ved advokat K. Lodigkeit)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: NKL Nordwestdeutsche Klassenlotterie (Hamburg)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 30. januar 2012 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 600/2011-4) annulleres for så vidt som registreringen af varemærket »Klassiklotterie« derved blev afslået.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Hans Gerd Schulze

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Klassiklotterie« for varer og tjenesteydelser i klasse 28, 35 og 41 (ansøgning nr. 8 554 354)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: NKL Nordwestdeutsche Klassenlotterie

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »NKL-Klassiklotterie« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35 og 41 (varemærke nr. 2 904 650)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 5. april 2012 — Sweet Tec mod KHIM (En ovals form)

(Sag T-156/12)

(2012/C 165/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sweet Tec GmbH (Boizenburg, Tyskland) (ved advokat T. Nägele)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 19. januar 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 542/2011-1) vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 9 554 171 annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der påløb under klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et tredimensionalt varemærke, der forestiller en ovals form, for varer i klasse 16 og 30 (ansøgning nr. 9 554 171)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, da det ansøgte varemærke har særpræg og ikke er beskrivende for de omtvistede varer.

Sag anlagt den 10. april 2012 — Alstom m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-164/12)

(2012/C 165/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Alstom (Levallois Perret, Frankrig); Alstom Holdings (Levallois Perret); Alstom Grid SAS (Paris, Frankrig) og Alstom Grid AG (Oberentfelden, Schweiz) (ved advokat J. Derenne, og solicitors N. Heaton, P. Chaplin og M. Farley)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Kommissionens beslutning af 26. januar 2012, som er indeholdt i skrivelser nr. D/2012/006840 og D/2012/006863, om at udlevere visse dokumenter, som sagsøgerne (eller deres forgængere) havde overdraget til Kommissionen under forløbet af undersøgelsen i sag COMP/F/38.899 — GIS-anlæg (EUT 2008 C 5, s. 7), til High Court of England and Wales, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgers omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1) Første anbringende, hvorefter udleveringen af de omhandlede dokumenter til High Court of England and Wales ville:

— udgøre en faktisk fejl og medføre videregivelse af samarbejds materiale, som er indeholdt i disse dokumenter, hvilket i strid med artikel 4, stk. 3, TEU ville undergrave Den Europæiske Unions interesser og gribe ind i dens virke og uafhængighed, særlig ved at bringe den samlede virkning af Kommissionens samarbejdsordning, som er så afgørende for Kommissionens evne til at fuldføre sin opgave med at håndhæve artikel 101 TEUF, i fare,

— tilsidesætte det almindelige princip om retten til at blive hørt og særlig Kommissionens samarbejdsmeddelelses⁽¹⁾ punkt 26, idet Kommissionen har undladt at søge de berørte selskabers samtykke til udlevering af det samarbejds materiale, som er indeholdt i disse dokumenter,

— tilsidesætte Kommissionen begrundelsespligt i henhold til artikel 296 TEUF, idet Kommissionen stiltiende forkastede sagsøgernes påstande om, at visse af de omhandlede dokumenter udgør samarbejds materiale, uden at angive nogen begrundelse.

2) Andet anbringende, hvorefter beslutningen bør annulleres af de følgende grunde:

— Udleveringen af de fortrolige oplysninger, som er indeholdt i de omhandlede dokumenter, til High Court of England and Wales til brug under engelske retstvister kan ikke begrundes på grundlag af artikel 4, stk. 3, TEU, da videregivelse af sådanne oplysninger vil afskrække virksomheder fra at samarbejde med Kommissionen i dens undersøgelser i fremtiden og dermed gribe ind i Kommissionens evne til at håndhæve konkurrenceretten.

— Udlevering af de fortrolige oplysninger, som er indeholdt i de omhandlede dokumenter, til High Court of England and Wales, når denne ret udtrykkeligt har meddelt Kommissionen, at den har til hensigt at videregive disse oplysninger til tredjeparter, som er medlemmer af en fortrolig kreds, tilsidesætter samarbejdsmeddelelsens punkt 25.

— Den beskyttelse, som ydes af den fortrolige kreds i denne sag, lever ikke op til de standarder, der kræves i henhold til artikel 339 TEUF og samarbejdsmeddelelsens punkt 25. Udlevering af de fortrolige oplysninger, som er inde-

holdt i de omhandlede dokumenter, til High Court of England and Wales ville derfor tilsidesætte Kommissionens forpligtelser i henhold til disse principper.

3) Tredje anbringende, hvorefter beslutningen om at udlevere disse dokumenter til High Court of England and Wales tilsidesætter proportionalitetsprincippet, idet det hverken var hensigtsmæssigt eller nødvendigt for Kommissionen at udlevere den fortrolige version af disse dokumenter tillige med deres bilag til den engelske High Court, selv om bilagene ikke er relevante i forhold til de centrale spørgsmål, som den engelske High Court skal træffe afgørelse om, og selv om Retten slettede alle henvisninger til disse dokumenters indhold fra dens dom i sag T-121/07.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om samarbejdet mellem Kommissionen og domstolene i EU's medlemsstater om anvendelse af EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2004 C 101, s. 54).

Sag anlagt den 13. april 2012 — Georgias m.fl. mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-168/12)

(2012/C 165/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Aguy Clement Georgias (Harare, Zimbabwe), Trinity Engineering (Private) Ltd (Harare) og Georgiadis Trucking (Private) Ltd (Harare) (ved solicitors M. Robson og E. Goulder, og barrister H. Mercer)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— EU og Kommissionen og/eller Rådet tilpligtes at betale erstatning for den skade, som er indtrådt som følge af anvendelsen af visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe, ved i medfør af artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF at betale sagsøgerne følgende beløb eller ethvert andet beløb, som Retten måtte fastlægge:

i) 469 520,24 EUR eller tilsvarende til Trinity

ii) 5 627 020 EUR eller tilsvarende til Georgiadis

iii) 374 986,57 EUR eller tilsvarende til Senator Georgias

iv) ethvert beløb, som Retten finder rimeligt og passende til at erstatte Senator Georgias for den påberåbte ikke-økonomiske skade

v) en årlig rente på 8 % af ovenfor nævnte beløb eller enhver anden sats, som Retten måtte tilkende.

— Iværksættelse af en undersøgelse om omfanget af den skade, som sagsøgerne har lidt, hvis og i det omfang Retten finder det nødvendigt.

— Kommissionen og/eller Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet, hvorved der er rejst erstatningskrav mod EU for ansvar uden for kontrakt, har sagsøgerne anført to anbringender.

1) Første anbringende vedrørende

— følgende ulovlige handlinger i forbindelse med vedtagelsen af Kommissionens forordning (EF) 412/2007 af 16. april 2007, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 314/2004 om visse restriktive foranstaltninger over for Zimbabwe (EUT L 101, s. 6):

i) et åbenbart urigtigt skøn vedrørende faktiske omstændigheder samt tilsidesættelse af retten til forsvar og til effektive retsmidler

ii) magtfordrejning

iii) tilsidesættelse af retten til forsvar for så vidt angår forlængelserne af foranstaltningerne med henblik på indefrysning af aktiver.

2) Andet anbringende, hvorefter

— den indtrådte skade omfatter:

i) tab af specifikke forretningsmæssige muligheder gennem den eksterriale anvendelse af foranstaltningerne med henblik på indefrysning af midler på alle berørte personer, som opererer i EU

ii) personlig stress som følge af det mulige forretningsmæssige tab i EU

iii) tab som følge af anvendelsen af den nævnte forordning over for Senator Georgias i maj 2007 og ved forlængelsen heraf, som medførte økonomisk og ikke-økonomisk skade foranlediget af, at han blev udelukket fra EU-området og underlagt indefrysning af midler.

Sag anlagt den 10. april 2012 — CHEMK og KF mod Rådet

(Sag T-169/12)

(2012/C 165/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Rusland); og Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (Novokuznetsk, Rusland) (ved advokat B. Evtimov)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 60/2012 af 16. januar 2012 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende antidumpingforanstaltningerne på importen af ferrosilicium med oprindelse i bl.a. Rusland i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 22, s. 1), annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1) Med det første anbringende anføres det,

— at EU-institutionerne har tilsidesat artikel 11, stk. 9, i sammenhæng med artikel 2, stk. 2, i »grundforordningen«⁽¹⁾ ved ikke at have fastsat beløbet svarende til sagsøgernes dumpingmargen. Desuden eller subsidiært har institutionerne begået en retlig fejl og overskredet den skønsbeføjelse, der tilkommer dem til at foretage en fremadrettet vurdering i henhold til artikel 11, stk. 3, ved at lade resultaterne vedrørende de ændrede omstændigheders varige karakter omfatte resultaterne vedrørende dumping, hvilket forvansker resultaterne vedrørende den ændrede dumpingmargen i interimundersøgelsen og udvider anvendelsesområdet for analysen af fortsat dumping, så den omfatter/påvirker resultaterne vedrørende dumpingmargen. Endelig har institutionerne tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar med hensyn til dumping ved ikke at fremlægge deres endelige dumpingberegning for sagsøgerne.

2) Med det andet anbringende anføres det,

— at institutionerne foretog et åbenbart urigtigt skøn, da de vurderede, at sagsøgernes eksportpris skulle justeres under hensyntagen til SG&A-omkostninger og RFAI's fortjeneste, og i tilknytning dertil vurderede, at sagsøgerne og RFAI ikke udgjorde en økonomisk enhed.

3) Med det tredje anbringende anføres det,

— at institutionerne har tilsidesat artikel 11, stk. 3, tredje afsnit, og/eller foretog et åbenbart urigtigt skøn, da de konkluderede, at der ikke forekom varigt ændrede omstændigheder vedrørende sagsøgernes mindskede dumpingmargen.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab («grundforordningen») (EUT L 343, s. 51).

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA